

HET BOEK JOZUA

1

God beveelt Jozua over den Jordaan te trekken:

- 1 Het geschiedde nu na den dood van Mozes,
den knecht des HEEREN,
dat de HEERE tot Jozua,
den zoon van Nun,
Mozes' dienaar,
sprak,
zeggende:
- 2 "Mijn knecht Mozes is gestorven;
zoo maak u op nu,
trek over dezen Jordaan,
gij
en al dit volk,
tot het land,
dat Ik hun,
den kinderen Israëls,
geef.
- 3 Alle plaats,
waarop ulieder voetzool treden zal,
heb Ik u gegeven,
gelijk als Ik tot Mozes gesproken heb.
- 4 Van de woestijn en dezen Libanon af,
tot aan de groote rivier,
de rivier Frath,
het gansche land der Hethieten,
en tot aan de groote zee,
tegen den ondergang der zon,
zal ulieder landpale zijn.
- 5 Niemand zal voor uw aangezicht bestaan
alle de dagen uws levens:
gelijk als Ik met Mozes geweest ben,
zal Ik met u zijn,
Ik zal u niet begeven
en zal u niet verlaten.
- 6 Wees sterk
en heb goeden moed;
want gij zult dit volk het land erfelijk doen bezitten,
dat Ik hunnen vaderen heb gezworen hun te geven.
- 7 Alleenlijk wees sterk
en heb zeer goeden moed,
dat gij waarneemt te doen naar de gansche wet,
welke Mozes Mijn knecht u geboden heeft;
wijk daarvan niet ter rechter-
noch ter linker-hand,
opdat gij verstandiglijk handelt
alom waar gij zult gaan.
- 8 Dat het boek dezer wet niet wijke van uwen mond,
maar overleg het dag en nacht,
opdat gij waarneemt te doen naar alles wat daarin geschreven is;
want alsdan zult gij uwe wegen voorspoedig maken
en alsdan zult gij verstandiglijk handelen.
- 9 Heb Ik het u niet bevolen?
Wees sterk

en heb goeden moed,
en verschrik niet
en ontzet u niet;
want de HEERE uw God is met u
alom waar gij henengaat."

Jozua geeft bevel tot den overtocht:

- 10 Toen gebood Jozua den ambtlieden des volks,
zeggende:
- 11 "Gaat door het midden des legers,
en beveelt het volk,
zeggende:
'Bereidt teerkost voor ulieden;
want binnen nog drie dagen zult gijlieden over dezen Jordaan gaan,
dat gij ingaat om te erven het land,
hetwelk de HEERE uw God ulieden geeft om te beërven."
- 12 En Jozua sprak tot de Rubenieten
en Gadieten
en den halven stam van Manasse,
zeggende:
- 13 "Gedenkt aan het woord,
hetwelk Mozes de knecht des HEEREN ulieden geboden heeft,
zeggende:
'De HEERE uw God geeft ulieden rust,
en Hij geeft u dit land:
- 14 laat uwe vrouwen,
uwe kleine kinderen,
en uw vee in het land blijven,
dat Mozes ulieden aan deze zijde van den Jordaan gegeven heeft;
maar gijlieden zult gewapend trekken voor het aangezicht uwer broederen,
alle strijdbare helden,
en zult hen helpen;
- 15 totdat de HEERE uwen broederen rust geve als ulieden
en dat zij óók erfelijk het land bezitten,
dat de HEERE uw God hun geeft:
alsdan zult gijlieden wederkeeren tot het land uwer erfenis
en zult het erfelijk bezitten,
dat Mozes de knecht des HEEREN ulieden gegeven heeft
aan deze zijde van den Jordaan,
tegen den opgang der zon."
- 16 Toen antwoordden zij Jozua,
zeggende:
"Al wat gij ons geboden hebt zullen wij doen,
en alom waar gij ons zenden zult zullen wij gaan.
- 17 Gelijk wij in alles naar Mozes hebben gehoord,
alzóó zullen wij naar u hooren:
alleenlijk dat de HEERE uw God met u zij,
gelijk als Hij met Mozes geweest is.
- 18 Alle man,
die uwen mond wederspanning wezen zal
en uwe woorden niet hooren zal,
in alles wat gij hem gebieden zult,
die zal gedood worden:
alleenlijk wees sterk
en heb goeden moed."

2

De verspieters te Jericho en Rachab:

- 1 Jozua nu,
de zoon van Nun,
had twee mannen,
die heimelijk verspieden zouden,
gezonden van Sittim,
zeggende:
"Gaat henen,
bezichtigt het land
en Jericho."
Zij dan gingen
en kwamen ten huize van eene vrouw,
eene hoer,
wier naam was Rachab;
en zij sliepen daar.
- 2 Toen werd den koning te Jericho geboodschapt,
zeggende:
"Zie
in dezen nacht zijn hier mannen gekomen van de kinderen Israëls
om dit land te doorzoeken."
- 3 Daarom zond de koning van Jericho tot Rachab,
zeggende:
"Breng de mannen uit,
die tot u gekomen zijn,
die te uwen huize gekomen zijn;
want zij zijn gekomen om het gansche land te doorzoeken."
- 4 Maar die vrouw had die beide mannen genomen
en zij had hen verborgen
en zeide aldus:
"Daar zijn mannen tot mij gekomen,
maar ik wist niet van waar zij waren;
en het geschiedde,
als men de poort zoude sluiten,
als het duister was,
dat die mannen uitgingen:
ik weet niet waarhenen die mannen gegaan zijn;
jaagt hen haastiglijk na,
want gij zult hen achterhalen."
- 6 Maar zij had hen op het dak doen klimmen,
en zij had hen verstoken onder de vlasstoppelen,
die door haar op het dak beschikt waren.
- 7 Die mannen nu joegen hen na op den weg van den Jordaan,
tot aan de veren;
en men sloot de poort toe,
nadat zij uitgegaan waren,
die hen najoegen.
- 8 Eer zij nu sliepen,
zoo klom zij tot hen òp op het dak,
en zij sprak tot die mannen:
- 9 "Ik weet,
dat de HEERE u dit land gegeven heeft,
en dat ulieder verschrikking op ons gevallen is,
en dat alle de inwoners dezes lands voor ulieder aangezicht gesmolten zijn.
- 10 Want wij hebben gehoord,
dat de HEERE de wateren der Schelfzee uitgedroogd heeft voor ulieder aangezicht,
toen gij uit Egypte gingt;

- en wat gijlieden den twee Koningen der Amorieten,
Sihon en Og,
gedaan hebt,
die aan gene zijde van den Jordaan waren,
welke gijlieden verbannen hebt.
- 11 En als wij het hoorden,
zoo versmolt ons hart,
en daar bestaat geen moed meer in iemand
vanwege ulieder tegenwoordigheid;
want de HEERE ulieder God is een God boven in den hemel
en beneden op de aarde.
- 12 Nu dan zweert mij toch bij den HEERE,
dewijl ik weldadigheid aan ulieden gedaan hebt,
dat gij ook weldadigheid doen zult aan mijns vaders huis,
en geeft mij een waarteeken,
- 13 dat gij mijnen vader
en mijne moeder
in het leven zult behouden,
alook mijne broeders
en mijne zusters,
met alles wat zij hebben,
en dat gij onze zielen van den dood redden zult."
- 14 Toen spraken die mannen tot haar:
"Onze ziel zij voor ulieden om te sterven,
indien gijlieden deze onze zaak niet te kennen geeft;
het zal dan geschieden
wanneer de HEERE ons dit land geeft,
zoo zullen wij aan u weldadigheid en trouw bewijzen."
- 15 Zij liet hen dan neder met een zeel door het venster;
want haar huis was op den stadsmuur
en zij woonde op den muur.
- 16 En zij zeide tot hen:
"Gaat op het gebergte,
opdat niet misschien de vervolgers u ontmoeten;
en verbergt u aldaar drie dagen,
totdat de vervolgers wedergekeerd zullen zijn,
en gaat daarna uwen weg."
- 17 Ook zeiden die mannen tot haar:
"Wij zullen onschuldig zijn van dezen uwen eed,
dien gij ons hebt doen zweren.
- 18 Zie,
wanneer wij in het land komen,
zoo zult gij dit snoer van scharlaken draad aan het venster binden,
door hetwelk gij ons zult nedergelaten hebben;
en gij zult tot u in het huis vergaderen
uwen vader
en uwe moeder
en uwe broeders
en het gansche huisgezin uws vaders:
- 19 zoo zal het geschieden,
al wie uit de deuren uws huizes naar buiten gaan zal,
zijn bloed zij op zijn hoofd
en wij zullen onschuldig zijn;
maar al wie bij u in het huis zijn zal,
diens bloed zij op ons hoofd,
indien eene hand tegen hem zijn zal.
- 20 Maar indien gij onze zaak te kennen zult geven,
zoo zullen wij onschuldig zijn van uwen eed,

- dien gij ons hebt doen zweren."
21 Zij nu zeide:
"Het zij alzóó naar uwe woorden."
Toen liet zij hen gaan:
en zij gingen henen
en zij bond het scharlaken snoer aan het venster.
22 Zij dan gingen henen
en kwamen op het gebergte,
en bleven aldaar drie dagen,
totdat de vervolgers wedergekeerd waren;
want de vervolgers hadden hen op al den weg gezocht,
maar niet gevonden.
23 Alzoo keerden die twee mannen weder,
en gingen af van het gebergte
en voeren over,
en kwamen tot Jozua,
den zoon van Nun;
en zij vertelden hem al wat hun wedervaren was,
24 en zij zeiden tot Jozua:
"Zekerlijk,
de HEERE heeft dat gansche land in onze handen gegeven,
want ook alle de inwoners des lands zijn voor ons aangezicht gesmolten."

3

De doortocht door den Jordaan:

- 1 Jozua dan maakte zich des morgens vroeg op,
en zij reisden van Sittim,
en kwamen tot aan den Jordaan,
hij
en alle de kinderen Israëls;
en zij vernachtten aldaar,
eer zij overtrokken.
2 En het geschiedde,
dat de ambtlieden op het einde van drie dagen door het midden des legers gingen,
3 en geboden het volk,
zeggende:
"Wanneer gij de ark des verbonds des HEEREN uws Gods ziet,
en de Levietische Priesters dezelve dragende,
verreist gijlieden óók van uwe plaats
en volgt haar na:
4 dat er nochtans ruimte zij tusschen ulieden
en tusschen dezelve,
bij de tweeduizend ellen in de maat,
en nadert tot dezelve niet;
opdat gij dien weg weet dien gij gaan zult,
want gijlieden zijt door dien weg niet gegaan gisteren *en* eergisteren."
5 Jozua zeide ook tot het volk:
"Heiligt u,
want morgen zal de HEERE wonderheden in het midden van ulieden doen."
6 Desgelijks sprak Jozua tot de Priesters,
zeggende:
"Neemt de ark des verbonds op,
en gaat dóór voor het aangezicht dezes volks."
Zij dan namen de ark des verbonds op,
en zij gingen voor het aangezicht des volks.
7 Want de HEERE had tot Jozua gezegd:
"Dezen dag zal ik beginnen u groot te maken voor de oogen des gansches Israëls,

opdat zij weten,
dat Ik met u zijn zal
gelijk als Ik met Mozes geweest ben.
8 Gij dan zult den Priesters,
die de ark des verbonds dragen,
gebieden,
zeggende:
"Wanneer gijlieden komt tot aan het uiterste des waters van den Jordaan,
staat stil in den Jordaan."
9 Toen zeide Jozua tot den kinderen Israëls:
"Nadert herwaarts
en hoort de woorden des HEEREN uws Gods."
10 Voorts zeide Jozua:
"Hieraan zult gijlieden bekennen,
dat de levende God in het midden van u is,
en dat Hij ganschelijk voor uw aangezicht uitdrijven zal
de Kanaänieten
en de Hethieten
en de Hevieten
en de Ferezieten
en de Girgasieten
en de Amorieten
en de Jebusieten;
11 zie,
de ark des verbonds des HEEREN der gansche aarde
gaat dóór voor ulieder aangezicht in den Jordaan.
12 Nu dan,
neemt gijlieden u twaalf mannen uit de stammen Israëls,
uit iederen stam éénen man;
13 want het zal geschieden met dat de voetzolen der Priesters,
die de ark des HEEREN, des Heeren der gansche aarde, dragen,
in het water van den Jordaan zullen rusten,
zoo zullen de wateren van den Jordaan afgesneden worden,
te weten de wateren, die van boven afvlieten,
en zij zullen op éénen hoop blijven staan.
14 En het geschiedde,
toen het volk vertrok uit zijne tenten
om over den Jordaan te gaan,
zoo droegen de Priesters de ark des verbonds voor het aangezicht des volks.
15 En als zij,
die de ark droegen,
tot aan de Jordaan gekomen waren,
en de voeten der Priesters,
dragende de ark,
ingedoopt waren in het uiterste des waters
(de Jordaan nu was vol alle de dagen des oogstes aan alle zijn oevers):
16 zoo stonden de wateren,
die van boven afkwamen;
zij rezen op éénen hoop,
zeer ver van de stad Adam af,
die terzijde van Zartan *ligt*;
en die naar de zee des vlakken velds,
te weten de Zoutzee, afliepen,
die vergingen,
zij werden afgesneden.
Toen trok het volk over tegenover Jericho.
17 Maar de Priesters,
die de ark des verbonds des HEEREN droegen,

stonden steevast op het droge in het midden van den Jordaan;
en gansch Israël ging over op het droge,
totdat al het volk geëindigd had door den Jordaan te trekken.

4

De twaalf gedenksteen:

- 1 Het geschiedde nu,
toen al het volk geëindigd had over den Jordaan te trekken,
dat de HEERE tot Jozua sprak,
zeggende:
- 2 "Neemt gijlieden u twaalf mannen uit het volk,
uit elken stam éénen man,
- 3 en gebiedt hun,
zeggende:
'Neemt voor ulieden òp van hier
uit het midden van den Jordaan,
uit de standplaats van de voeten der Priesters,
en bereidt twaalf steenen
en brengt ze met ulieden over,
en stelt ze in het nachtleger,
waar gij dezen nacht zult vernachten.'"
- 4 Jozua dan riep die twaalf mannen,
die hij had doen bestellen van de kinderen Israëls,
uit elken stam éénen man,
- 5 en Jozua zeide tot hen:
'Gaat over vóór de ark des HEEREN uws Gods midden in den Jordaan;
en heft u ieder eenen steen op zijnen schouder,
naar het getal van de stammen der kinderen Israëls;
opdat dit een teeken zij onder ulieden:
wanneer uwe kinderen morgen vragen zullen,
zeggende:
'Wat zijn u deze steenen':
zoo zult gij tot hen zeggen:
'Omdat de wateren van de Jordaan zijn afgesneden geweest
vóór de ark des verbonds des HEEREN;
als zij toog door den Jordaan,
werden de wateren van den Jordaan afgesneden:
zoo zullen deze steenen den kinderen Israëls ter gedachtenis zijn tot in eeuwigheid.'"
- 8 De kinderen Israëls nu deden alzóó
gelijk als Jozua geboden had,
en zij namen twaalf steenen òp,
midden uit den Jordaan,
gelijk als de HEERE tot Jozua gesproken had,
naar het getal der stammen der kinderen Israëls;
en zij brachten ze met zich over naar het nachtleger,
en stelden ze aldaar.
- 9 Jozua richtte ook twaalf steenen òp,
midden in den Jordaan,
ter standplaats van de voeten der Priesters,
die de ark des verbonds droegen;
en zij zijn daar tot op dezen dag.
- 10 De Priesters nu,
die de ark droegen,
stonden midden in den Jordaan,
totdat alle ding volbracht was,
hetwelk de HEERE Jozua geboden had den volke aan te zeggen,
naar al wat Mozes Jozua geboden had.

- En het volk haastte
en het trok over.
- 11 En het geschiedde als al het volk geëindigd had over te gaan,
toen ging de ark des HEEREN over
en de Priesters voor het aangezicht des volks.
- 12 En de kinderen van Ruben
en de kinderen van Gad,
mitsgaders de halve stam van Manasse,
trokken gewapend voor het aangezicht der kinderen Israëls,
gelijk als Mozes tot hen gesproken had:
- 13 omtrent veertigduizend toegeruste krijgslieden
trokken er voor het aangezicht des HEEREN ten strijde,
naar de vlakke velden van Jericho.
- 14 Te dien zelfden dage maakte de HEERE Jozua groot
voor de oogen van het gansche Israël,
en zij vreesden hem gelijk als zij Mozes gevreesd hadden,
alle de dagen zijns levens.
- 15 De HEERE dan sprak tot Jozua,
zeggende:
- 16 "Gebied den Priesters,
die de ark der getuigenis dragen,
dat zij uit den Jordaan opklimmen."
- 17 Toen gebod Jozua den Priesters,
zeggende:
"Klimt op uit den Jordaan."
- 18 En het geschiedde,
toen de Priesters,
die de ark des verbonds des HEEREN droegen,
uit het midden van den Jordaan opgeklommen waren
en de voetzolen der Priesters afgetrokken waren tot op het droge,
zoo keerden de wateren van den Jordaan weder in hunne plaats,
en gingen als gisteren *en* eergisteren aan alle zijne oevers.

De steenen te Gilgal opgericht:

- 19 Het volk nu was den tienden der eerste maand uit den Jordaan opgeklommen;
en zij legerden zich te Gilgal,
aan het oosteinde van Jericho.
- 20 En Jozua richtte die twaalf steenen te Gilgal op,
die zij uit den Jordaan genomen hadden;
- 21 en hij sprak tot de kinderen Israëls,
zeggende:
"Wanneer uwe kinderen morgen hunnen vaderen vragen zullen,
zeggende:
'Wat zijn deze steenen':
- 22 zoo zult gij het uwen kinderen te kennen geven,
zeggende:
'Op het droge is Israël door dezen Jordaan gegaan';
- 23 want de HEERE uw God heeft de wateren van den Jordaan
voor uwe aangezichten doen uitdrogen,
totdat gijlieden er waart doorgegaan:
gelijk als de HEERE uw God aan de Schelfzee gedaan heeft,
die Hij voor ons aangezicht heeft doen uitdrogen,
totdat wij daar doorgegaan waren:
- 24 opdat alle volken der aarde de hand des HEEREN kennen zouden,
dat zij sterk is;
opdat gijlieden den HEERE uwen God vreest te allen dage."

5

1 En het geschiedde,
toen alle de koningen der Amorieten,
die aan deze zijde van den Jordaan westwaarts,
en alle de koningen der Kanaänieten,
die aan de zee *waren*,
hoorden,
dat de HEERE de wateren van den Jordaan had uitgedroogd
voor het aangezicht der kinderen Israëls,
totdat wij daar doorgegaan waren:
zoo versmolt hun hart,
en daar was geen moed meer in hen
voor het aangezicht der kinderen Israëls.

De besnijding van het volk:

2 Te dier tijd sprak de HEERE tot Jozua:
"Maak u steenen messen
en besnijd wederom de kinderen Israëls ten tweeden male."
3 Toen maakte zich Jozua steenen messen,
en besneed de kinderen Israëls op den heuvel der voorhuiden.
4 Dit nu was de oorzaak,
waarom Jozua hen besneed;
al het volk,
dat uit Egypte getogen was,
de manspersonen,
alle krijgslieden,
waren gestorven in de woestijn,
op den weg,
nadat zij uit Egypte getogen waren;
5 want al het volk, dat er uittoog,
was besneden,
maar al het volk, dat geboren was in de woestijn,
op den weg,
nadat zij uit Egypte getrokken waren,
hadden zij niet besneden.
6 Want de kinderen Israëls wandelden veertig jaar in de woestijn,
totdat vergaan was het gansche volk der krijgslieden,
die uit Egypte gegaan waren,
die der stem des HEEREN niet gehoorzaam geweest waren,
welken de HEERE gezworen had,
dat Hij hun niet zoude laten zien het land,
hetwelk de HEERE hunnen vaderen gezworen had ons te zullen geven,
een land,
vloeiende van melk en honig.
7 Maar hunne zonen heeft Hij aan hunne plaats gesteld:
die heeft Jozua besneden,
omdat zij de voorhuid hadden,
want zij hadden hen op den weg niet besneden.
8 En het geschiedde als men een einde gemaakt had van al dat volk te besnijden,
zoo bleven zij in hunne plaats in het leger,
totdat zij genezen waren.
9 Voorts sprak de HEERE tot Jozua:
"Heden heb Ik den smaad van Egypte van ulieden afgewenteld":
daarom noemde men den naam dier plaats Gilgal,
tot op dezen dag.

Het eerste Pascha in Kanaän:

- 10 Terwijl de kinderen Israëls te Gilgal gelegerd lagen,
zoo hielden zij het Pascha op den veertienden dag derzelfder maand,
in den avond,
op de vlakke velden van Jericho.
- 11 En zij aten van het overjarige koren des lands,
des anderen daags van het Pascha,
ongezuurde brooden
en verzengde aren,
juist op dienzelfden dag.
- 12 En het Man hield op des anderen daags,
nadat zij van des lands overjarige koren gegeten hadden;
en de kinderen Israëls hadden geen Man meer,
maar zij aten in hetzelfde jaar van de inkomst des lands Kanaäns.

Het gezicht van Jozua:

- 13 Voorts geschiedde het,
als Jozua bij Jericho was,
dat hij zijne oogen ophief
en toezag,
en zie,
daar stond een man tegenover hem,
die een uitgetogen zwaard in zijne hand had.
En Jozua ging tot hem,
en zeide tot hem:
"Zijt gij van ons,
of van onze vijanden?"
- 14 En hij zeide:
"Neen,
maar ik ben de Vorst van het heir des HEEREN,
ik ben nu gekomen."
Toen viel Jozua op zijn aangezicht ter aarde
en aanbad,
en zeide tot hem:
"Wat spreekt mijn heer tot Zijnen knecht?"
- 15 Toen zeide de Vorst van het heir des HEEREN tot Jozua:
"Trek uwe schoenen af van uwe voeten,
want de plaats,
waarop gij staat,
is heilig."
En Jozua deed alzoo.

6

De inneming van Jericho:

- 1 (Jericho nu sloot *de poorten* toe,
en was gesloten voor het aangezicht der kinderen Israëls,
daar ging niemand uit
en daar ging niemand in).
- 2 Toen zeide de HEERE tot Jozua:
"Zie,
Ik heb Jericho met haren koning
en strijdbare helden in uwe hand gegeven.
- 3 Gij dan allen,
die krijgslieden zijt,
zult rondom de stad gaan,
de stad omringende éénmaal;
alzóó zult gij doen zes dagen lang.

- 4 En zeven Priesters zullen zeven ramsbazuinen dragen vóór de ark
en gijlieden zult op den zevenden dag de stad zevenmaal omgaan,
en de Priesters zullen met de bazuinen blazen.
- 5 En het zal geschieden als men langzaam met den ramshoorn blaast,
als gijlieden het geluid der bazuin hoort,
zoo zal al het volk juichen
met een groot gejuich:
dan zal de stadsmuur onder zich vallen,
en het volk zal er inklimmen,
een iegelijk tegenover zich."
- 6 Toen riep Jozua,
de zoon van Nun,
de Priesters,
en zeide tot hen:
"Draagt de ark des verbonds,
en dat zeven Priesters zeven ramsbazuinen dragen vóór de ark des HEEREN."
- 7 En tot het volk zeide hij:
"Trekt dóór
en gaat rondom deze stad;
en wie toegerust is,
die ga door vóór de ark des HEEREN."
- 8 En het geschiedde gelijk Jozua tot het volk gesproken had,
zoo gingen de zeven Priesters,
dragende zeven ramsbazuinen,
en de ark des verbonds des HEEREN volgde hen na.
- 9 En wie toegerust was,
ging voor het aangezicht der Priesteren,
die de bazuinen bliezen,
en de achtertocht volgde de ark na,
terwijl men ging,
en blies met de bazuinen.
- 10 Jozua nu had het volk geboden,
zeggende:
"Gij zult niet juichen,
ja,
gij zult uwe stem niet laten hooren
en geen woord zal er uit uwen mond uitgaan,
tot op den dag,
wanneer ik tot ulieden zeggen zal:
'Juicht!',
dan zult gij juichen."
- 11 En hij deed de ark des HEEREN rondom de stad gaan,
omringende *dezelve* éénmaal;
toen kwamen zij *weder* in het leger,
en vernachtten in het leger.
- 12 Daarna stond Jozua des morgens vroeg op,
en de Priesters droegen de ark des HEEREN;
- 13 en de zeven Priesters,
dragende de zeven ramsbazuinen,
vóór de ark des HEEREN,
gingen voort
en bliezen met de bazuinen,
en de toegerusten gingen voor hunne aangezichten,
en de achtertocht volgde de ark des HEEREN na,
terwijl men ging
en blies met de bazuinen.
- 14 Alzoo gingen zij éénmaal rondom de stad op den tweeden dag,
en zij keerden weder in het leger.

- Alzóó deden zij zes dagen lang.
- 15 En het geschiedde op den zevenden dag,
dat zij zich vroeg opmaakten met het opgaan des dageraads,
en zij gingen rondom de stad naar dezelfde wijze zevenmaal;
alleenlijk op dien dag gingen zij zevenmaal rondom de stad.
- 16 En het geschiedde ten zevenden male,
als de Priesters met de bazuinen bliezen,
dat Jozua tot het volk sprak:
"Juicht!,
want de HEERE heeft ulieden de stad gegeven.
- 17 Doch deze stad zal den HEERE verbannen zijn,
zij
en al wat daarin is;
alleenlijk zal de hoer Rachab levend blijven,
zij
en allen,
die met haar in het huis zijn,
omdat zij de boden,
die wij uitgezonden hadden,
verborgen heeft.
- 18 Alleenlijk dat gijlieden u wacht van het verbannene,
opdat gij u misschien niet verbant,
nemende van het verbannene,
en het leger Israëls niet stelt tot een ban,
noch hetzelve beroert.
- 19 Maar al het zilver en goud,
en de koperen
en ijzeren vaten,
zullen den HEERE heilig zijn;
tot den schat des HEEREN zullen zij komen."
- 20 Het volk dan juichte,
als zij met de bazuinen bliezen;
en het geschiedde als het volk het geluid der bazuin hoorde,
zoo juichte het volk met een groot gejuich:
en de muur viel onder zich,
en het volk klom in de stad,
een ieder tegenover zich,
en zij namen de stad in.
- 21 En zij verbanden alles wat in de stad was,
van den man tot de vrouw toe,
van het kind tot den oude,
en tot den os
en het kleine vee,
en den ezel,
door het scherpste des zwaards.
- 22 Jozua nu zeide tot de twee mannen,
de verspieders des lands:
"Gaat in het huis der vrouw,
der hoer,
en breng die vrouw van daar uit,
met al wat zij heeft,
gelijk als gij haar gezworen hebt."
- 23 Toen gingen de jongelingen,
de verspieders,
daarin,
en brachten er Rachab uit,
en haren vader
en hare moeder,

- en hare broederen,
en al wat zij had;
ook brachten zij uit alle hare huisgezinnen,
en stelden ze buiten het leger Israëls.
24 De stad nu verbrandden zij met vuur,
en alles wat daarin was:
alleen het zilver en goud
mitsgaders de koperen en ijzeren vaten,
gaven zij tot den schat van het huis des HEEREN.
25 Dus liet Jozua de hoer Rachab leven,
en het huisgezin haars vaders
en al wat zij had,
en zij heeft gewoond in het midden van Israël
tot op dezen dag,
omdat zij de boden verborgen had,
die Jozua gezonden had
om Jericho te verspieden.

De vloek over Jericho:

- 26 En ter zelfder tijd bezwoer hen Jozua,
zeggende:
"Vervloekt zij die man voor het aangezicht des HEEREN,
die zich opmaken
en deze stad Jericho bouwen zal;
dat hij ze grondveste op zijnen eerstgeboren zoon,
en hare poorten stelle op zijn jongsten zoon."
27 Alzoo was de HEERE met Jozua,
en zijn gerucht liep door het gansche land.

7

De nederlaag te Ai:

- 1 Maar de kinderen Israëls overtraden door overtreding met het verbannene;
want Achan,
de zoon van Karmi,
den zoon van Zabdi,
den zoon van Zerah,
uit den stam Juda,
nam van het verbannene.
Toen ontstak de toorn des HEEREN tegen de kinderen Israëls.
2 Als Jozua mannen zond van Jericho
naar Ai,
dat bij Beth-Aven ligt,
aan het oosten van Beth-El,
zoo sprak hij tot hen,
zeggende:
"Trekt opwaarts
en bespiedt het land."
Die mannen nu trokken op
en bespiedden Ai.
3 Daarna keerden zij weder naar Jozua
en zeide tot hem:
"Dat het gansche volk niet optrekke;
dat er omtrent tweeduizend mannen
of omtrent drieduizend mannen optrekken
om Ai te slaan;
vermoei daarhenen al het volk niet,
want zij zijn weinige."

4 Alzoo trokken derwaarts op van het volk
omtrent drieduizend man:
welke vloten voor het aangezicht der mannen van Ai,
5 en de mannen van Ai sloegen van dezelve
omtrent zesendertig man,
en vervolgden hen *van vóór* de poort tot Sebarim toe,
en sloegen hen in eenen afgang.
Toen versmolt het hart des volks
en het werd tot water.
6 Toen verscheurde Jozua zijne kleederen,
en viel op zijn aangezicht ter aarde *vóór* de ark des HEEREN,
tot den avond toe,
hij
en de oudsten Israëls,
en zij wierpen stof op hun hoofd.
7 En Jozua zeide:
"Ach, Heere HEERE,
waarom hebt gij dit volk door den Jordaan ooit doen gaan,
om ons te geven in de hand der Amorieten,
om ons te verderven?
Och dat wij toch tevreden geweest
en gebleven waren aan gene zijde van den Jordaan!
8 Och HEERE,
wat zal ik zeggen,
nademaal Israël voor het aangezicht zijner vijanden den nek gekeerd heeft?
9 Als het de Kanaänieten
en alle inwoners des lands hooren zullen,
zoo zullen zij ons omsingelen,
en onzen naam uitroeien van de aarde:
wat zult Gij dan Uwen grooten Naam doen?"

Achans misdaad en straf:

10 Toen zeide de HEERE tot Jozua:
"Sta op;
waarom ligt gij dus neder op uw aangezicht?
11 Israël heeft gezondigd,
en zij hebben ook Mijn verbond
hetwelk Ik hun geboden had,
overtreden;
en ook hebben zij van het verbannene genomen,
en ook gestolen,
en ook gelogen,
en hebben het ook onder hun gereedschap gelegd.
12 Daarom zullen de kinderen Israëls niet kunnen bestaan
voor het aangezicht hunner vijanden;
zij zullen den nek voor het aangezicht hunner vijanden keeren,
want zij zijn in den ban.
Ik zal voortaan niet meer met ulieden zijn,
tenzij gij den ban uit het midden van ulieden verdelgt.
13 Sta op,
heilig het volk,
en zeg:
'Heiligt u tegen morgen,
want alzóó zegt de HEERE,
de God Israëls:
"Daar is een ban in het midden van u, Israël;
gij zult niet kunnen bestaan voor het aangezicht uwer vijanden,
toddat gij den ban wegdoet uit het midden van u."

- 14 Gij zult dan in den morgenstond aankomen naar uwe stammen;
en het zal geschieden,
de stam,
welken de HEERE geraakt zal hebben,
die zal aankomen naar de geslachten;
en welk geslacht de HEERE geraakt zal hebben,
dat zal aankomen bij huisgezinnen;
en welk huisgezin de HEERE geraakt zal hebben,
dat zal aankomen man voor man.
- 15 En het zal geschieden,
die geraakt zal worden met den ban,
die zal met vuur verbrand worden,
hij
en al wat hij heeft,
omdat hij het verbond des HEEREN overtreden heeft,
en omdat hij dwaasheid in Israël gedaan heeft."
- 16 Toen maakte zich Jozua des morgens vroeg op,
en deed Israël aankomen naar zijne stammen,
en de stam Juda werd geraakt.
- 17 Als hij het geslacht Juda deed aankomen,
zoo raakte hij het geslacht Zarhi.
Toen hij het geslacht Zarhi deed aankomen man voor man,
zoo werd Zabdi geraakt.
- 18 Als hij diens huisgezin deed aankomen man voor man,
zoo werd Achan geraakt,
de zoon van Karmi,
den zoon van Zabdi,
den zoon van Zerah,
uit den stam van Juda.
- 19 Toen zeide Jozua tot Achan:
"Mijn zoon,
geef toch den HEERE,
den God Israëls,
de eer,
en doe voor Hem belijdenis,
en geef mij toch te kennen wat gij gedaan hebt;
verberg het voor mij niet."
- 20 Achan nu antwoordde Jozua
en zeide:
"Voorwaar,
ik heb tegen den HEERE den God Israëls gezondigd,
en heb alzoo en alzoo gedaan;
- 21 want ik zag onder den roof een schoon sierlijk Babylonisch overkleed,
en tweehonderd sikkelen zilvers,
en eene gouden tong,
welker gewicht was vijftig sikkelen,
en ik kreeg lust daartoe,
en ik nam ze;
en zie,
zij zijn verborgen in de aarde,
in het midden mijner tent,
en het zilver daaronder."
- 22 Toen zond Jozua boden henen,
die tot de tent liepen,
en zie,
het lag verborgen in zijne tent,
en het zilver daaronder.
- 23 Zij dan namen die dingen uit het midden der tent,

- en zij brachten ze tot Jozua
en tot alle de kinderen Israëls;
en zij stortten ze uit voor het aangezicht des HEEREN.
- 24 Toen nam Jozua,
en gansch Israël met hem,
Achan den zoon van Zerah,
en het zilver
en het sierlijk overkleed
en de gouden tong,
en zijne zonen,
en zijne dochteren,
en zijne ossen
en zijne ezelen
en zijn vee,
en zijne tent,
en alles wat hij had,
en zij voerden ze naar het dal Achor.
- 25 En Jozua zeide:
"Hoe hebt gij ons beroerd?
De HEERE zal u beroeren te dezen dage."
En gansch Israël steenigde hem met steenen,
en zij verbrandden ze met vuur,
en zij overwierpen ze met steenen,
- 26 en zij richtten over hem eenen grooten steenhoop op,
zijnde tot op dezen dag.
Alzoo keerde zich de HEERE van de hittigheid Zijns toorns.
Daarom noemde men den naam dier plaats het dal van Achor,
tot dezen dag toe.

8

De inneming van Ai:

- 1 Toen zeide de HEERE tot Jozua:
"Vrees niet
en ontzet u niet:
neem met u al het krijgsvolk,
en maak u op,
trek op naar Ai:
zie,
Ik heb den koning van Ai
en zijn volk,
en zijne stad
en zijn land
in uwe hand gegeven.
- 2 Gij nu zult Ai en haren koning doen
gelijk gij Jericho en haren koning gedaan hebt,
behalve dat gij haren roof en haar vee voor ulieden rooven zult;
stel u eene achterlage tegen de stad,
van achter dezelve."
- 3 Toen maakte zich Jozua op,
en al het krijgsvolk,
om op te trekken naar Ai.
En Jozua verkoos dertigduizend mannen,
strijdbare helden,
en hij zond hen bij nacht uit,
- 4 en gebod hun,
zeggende:
"Ziet toe,

- gijlieden zult der stad lagen leggen van achter de stad,
houdt u niet zeer ver van de stad;
en weest gij allen bereid.
- 5 Ik nu
en al het volk,
dat bij mij is,
zullen tot de stad naderen,
en het zal geschieden,
wanneer zij ons tegemoet zullen uitgaan,
gelijk als in het eerste,
zoo zullen wij voor hun aangezicht vlieden.
- 6 Laat hen dan uitkomen achter ons,
totdat wij hen van de stad aftrekken,
want zij zullen zeggen:
'Zij vlieden voor onze aangezichten gelijk als in het eerst';
zoo zullen wij vlieden voor hunne aangezichten.
- 7 Dan zult gijlieden opstaan uit de achterlage
en gij zult de stad innemen;
want de HEERE uw God zal haar in uwe hand geven.
- 8 En het zal geschieden,
wanneer gij de stad ingenomen hebt,
zoo zult gij de stad met vuur aansteken;
naar het woord des HEEREN zult gijlieden doen:
zie,
ik heb het ulieden geboden."
- 9 Alzoo zond hen Jozua henen,
en zij gingen naar de achterlage,
en zij bleven tusschen Beth-El en tusschen Ai,
tegen het westen van Ai;
maar Jozua overnachtte dien nacht in het midden des volks.
- 10 En Jozua maakte zich des morgens vroeg op
en hij monsterde het volk;
en hij trok op,
hij
en de oudsten van Israël,
voor het aangezicht des volks,
naar Ai.
- 11 Ook trok al het krijgsvolk op,
dat bij hem was;
en zij naderden
en kwamen tegenover de stad,
en zij legerden zich tegen het noorden van Ai,
en daar was een dal tusschen hem
en tusschen Ai.
- 12 Hij nam ook omtrent vijfduizend man,
en hij stelde hen tot eene achterlage tusschen Beth-El
en tusschen Ai,
aan het westen der stad.
- 13 En zij stelden het volk,
het gansche leger,
dat aan het noorden der stad was,
en zijne lage was aan het westen der stad.
En Jozua ging in denzelfden nacht in het midden des dals.
- 14 En het geschiedde toen de koning van Ai *dat zag*,
zoo haastten zij
en maakten zich vroeg op,
en de mannen der stad kwamen uit,
Israël tegemoet,

- ten strijde,
hij en al zijn volk,
ter bestemder tijd,
vóór het vlakke veld,
want hij wist niet,
dat iemand hem eene achterlage leide van achter de stad.
- 15 Jozua dan
en gansch Israël werd geslagen voor hunne aangezichten,
en zij vloden door den weg der woestijn.
- 16 Daarom werd samengeroepen al het volk,
dat in de stad was,
om hen na te jagen;
en zij joegen Jozua na
en werden van de stad afgetrokken,
- 17 en daar werd niet één man overgelaten in Ai
noch Beth-El,
die niet uittrok Israël na;
en zij lieten de stad openstaan,
en joegen Israël achterna.
- 18 Toen sprak de HEERE tot Jozua:
"Strek de spies uit,
die in uwe hand is naar Ai,
want Ik zal haar in uwe hand geven."
Toen strekte Jozua de spies,
die in zijne hand was,
naar de stad aan.
- 19 Toen rees de achterlage haastiglijk op van hare plaats,
en zij liepen toe,
met dat hij zijne hand uitgestrekt had,
en kwamen aan de stad,
en zij namen ze in,
en zij haastten zich
en staken de stad aan met vuur.
- 20 Als de mannen van Ai zich achterom keerden,
zoo zagen zij,
en zie,
de rook der stad ging op naar den hemel;
en zij hadden geene ruimte om herwaarts of derwaarts te vlieden,
want het volk, dat naar de woestijn vluchtte,
keerde zich tegen degenen,
die *hen* najoegen.
- 21 En Jozua en gansch Israël,
ziende dat de achterlage de stad ingenomen had,
en dat de rook der stad opging,
zoo keerden zij zich om
en sloegen de mannen van Ai.
- 22 Ook kwamen die uit de stad hun tegemoet,
zoodat zij in het midden der Israëlieten waren,
deze van hier
en gene van daar,
en zij sloegen hen,
totdat geen overige onder hen overbleef,
noch die ontkwam.
- 23 Doch den koning van Ai grepen zij levend,
en zij brachten hem tot Jozua.
- 24 En het geschiedde toen de Israëlieten een einde gemaakt hadden
van alle de inwoners van Ai te dooden op het veld,
in de woestijn

- in welke zij hen nagejaagd hadden,
en dat zij allen door de scherpte des zwaards gevallen waren,
totdat zij allen vernield waren,
zoo keerde zich gansch Israël naar Ai,
en zij sloegen haar met de scherpte des zwaards.
- 25 En het geschiedde dat allen,
die te dien dage vielen,
zoo mannen als vrouwen,
waren twaalfduizend,
allen te zamen lieden van Ai.
- 26 Jozua trok ook zijne hand niet terug die hij met de spies had uitgestrekt,
totdat hij alle inwoners van Ai verbannen had.
- 27 Alleenlijk roofden de Israëlieten voor zichzelf het vee
en den buit dier stad,
naar het woord des HEEREN,
dat Hij Jozua geboden had.
- 28 Jozua nu verbrandde Ai
en hij stelde haar tot een eeuwigen hoop,
ter verwoesting,
tot op dezen dag.
- 29 En den koning van Ai hing hij aan een hout
tot aan den avondstond,
en omtrent den ondergang der zon gebod Jozua,
dat men zijn dood lichaam van het hout afname,
en zij wierpen het aan de deur der stadspoort,
en richtten op hetzelfde een grooten steenhoop op,
zijnde tot op dezen dag.

Het altaar op den berg Ebal. De voorlezing der wet:

- 30 Toen bouwde Jozua een altaar den HEERE den God Israëls op den berg Ebal,
31 gelijk als Mozes de knecht des HEEREN den kinderen Israëls geboden had,
achtereenvolgens hetgeen dat geschreven is in 't wetboek van Mozes:
een altaar van geheele steenen,
over dewelke men geen ijzer bewogen had;
en daarop offerden zij den HEERE brandofferden,
ook offerden zij dankofferden.
- 32 Aldaar schreef hij ook op steenen een dubbel van de wet van Mozes,
hetwelk hij geschreven heeft
voor het aangezicht der kinderen Israëls.
- 33 En gansch Israël,
met zijne oudsten
en ambtlieden
en zijne rechters,
stonden aan deze
en aan gene zijde der ark,
(vóór de Levietische Priesteren,
die de ark des verbonds des HEEREN droegen)
zoo vreemdelingen als inboorlingen,
ééne helft daarvan tegen over den berg Gerizim
en ééne helft daarvan tegenover den berg Ebal,
gelijk als Mozes de knecht des HEEREN bevolen had,
om het volk Israëls in het eerst te zegenen.
- 34 En daarna las hij overluid alle de woorden der wet,
de zegening en den vloek,
naar alles dat in het wetboek geschreven staat.
- 35 Daar was niet één woord van al hetgeen Mozes geboden had,
dat Jozua niet overluid las voor de geheele gemeente Israëls,
en de vrouwen

en de kleine kinderen,
en de vreemdelingen,
die in het midden van hen wandelden.

9

De list der Gibeonieten:

- 1 En het geschiedde,
toen *dit* hoorden alle de koningen,
die aan deze zijde van den Jordaan waren,
op het gebergte
en in de laagte
en aan alle havens der groote zee tegenover Libanon,
de Hethieten
en de Amorieten,
de Kanaänieten,
de Ferezieten,
de Hevieten
en de Jebusieten:
- 2 zoo vergaderden zij zich te zamen,
om tegen Jozua en tegen Israël te krijgen,
eendrachtiglijk.
- 3 Als nu de inwoners van Gibeon hoorden wat Jozua
met Jericho
en met Ai gedaan had,
- 4 zoo handelden zij óók arglistiglijk,
en gingen henen
en veinsden zich gezanten te zijn;
en zij namen oude zakken op hunne ezels,
en oude
en gescheurde
en samengebonden lederen wijnzakken,
- 5 ook oude
en bevlekte schoenen aan hunne voeten,
en zij hadden oude kleederen aan
en al het brood,
dat zij op hunne reis hadden,
was droog
en beschimmeld;
- 6 en zij gingen tot Jozua in het leger te Gilgal,
en zij zeiden tot hem
en tot de mannen Israëls:
"Wij zijn gekomen uit verren lande,
zoo maakt nu een verbond met ons."
- 7 Toen zeiden de mannen Israëls tot de Hevieten:
"Misschien woont gijlieden in het midden van ons,
hoe zullen wij dan een verbond met u maken?"
- 8 Zij dan zeiden tot Jozua:
"Wij zijn uwe knechten."
Toen zeide Jozua tot hen:
"Wie zijt gijlieden
en van waar komt gij?"
- 9 Zij nu zeiden tot hem:
"Uwe knechten zijn uit zeer verren lande gekomen,
om den Naam des HEEREN uws Gods;
want wij hebben Zijn gerucht gehoord,
en alles wat Hij in Egypte gedaan heeft;
en alles wat Hij gedaan heeft aan de twee koningen der Amorieten,
- 10

- die aan gene zijde van den Jordaan waren,
Sihon, den koning van Hesbon,
en Og, den koning van Basan,
die te Astaroth woonde.
- 11 Daarom spraken tot ons onze oudsten
en alle de inwoners onzes lands,
zeggende:
'Neemt reiskost met u in uwe handen op de reis
en gaat hun tegemoet,
en zegt tot hen:
"Wij zijn ulieder knechten,
zoo maakt nu een verbond met ons."'
- 12 Dit ons brood hebben wij warm tot onzen teerkost uit onze huizen genomen
ten dage toen wij uittogen om tot ulieden te reizen,
maar zie,
nu is het droog
en het is beschimmeld:
- 13 en deze lederen wijnzakken,
die wij gevuld hebben,
waren nieuw,
maar zie,
zij zijn gescheurd;
en deze onze kleederen
en deze onze schoenen zijn oud geworden
vanwege deze zeer lange reis."
- 14 Toen namen de mannen van hunnen reiskost,
en zij vraagden het den mond des HEEREN niet.
- 15 En Jozua maakte vrede met hen
en hij maakte een verbond met hen,
dat hij hen bij het leven behouden zoude;
en de oversten der vergadering zwoeren hun.
- 16 En het geschiedde ten einde van drie dagen,
nadat zij het verbond met hen gemaakt hadden,
zoo hoorden zij,
dat zij hunne naburen waren,
en dat zij in het midden van hen waren wonende.
- 17 Want toen de kinderen Israëls voorttogen,
zoo kwamen zij ten derde dage aan hunne steden:
hunne steden nu waren Gibeon
en Kefira
en Beëroth
en Kirjath-Jearim.
- 18 En de kinderen Israëls sloegen hen niet,
omdat de oversten der vergadering hun gezworen hadden
bij den HEERE den God Israëls:
daarom murmureerde de gansche vergadering tegen de oversten.
- 19 Toen zeiden alle de oversten tot de gansche vergadering:
"Wij hebben hun gezworen bij den HEERE den God Israëls,
daarom kunnen wij hen niet aantasten;
- 20 dit zullen wij hun doen,
dat wij hen bij het leven behouden,
opdat geen groote toorn over ons zij om des eeds wille,
dien wij hun gezworen hebben."
- 21 Voorts zeiden de oversten tot hen:
"Laat hen leven,
en laat hen houthouwers
en waterputters zijn
der gansche vergadering gelijk de oversten tot hen gezegd hebben."

- 22 En Jozua riep hen
en sprak tot hen,
zeggende:
"Waarom hebt gijlieden ons bedrogen,
zeggende:
'Wij zijn zeer verre van ulieden gezeten',
daar gij in het midden van ons zijt wonende?
- 23 Nu dan,
vervloekt zijt gijlieden;
onder ulieden zullen niet afgesneden worden knechten
of houthouwers
of waterputters
ten huize mijns Gods."
- 24 Zij dan antwoordden Jozua
en zeiden:
"Dewijl het uwen knechten zekerlijk was te kennen gegeven,
dat de HEERE uw God Zijnen knecht Mozes geboden heeft,
dat Hij ulieden al dit land geven
en alle de inwoners des lands voor ulieder aangezicht verdelgen zoude,
zoo vreesden wij voor ons leven zeer voor ulieder aangezichten;
daarom hebben wij deze zaak gedaan.
- 25 En nu,
zie,
wij zijn in uwe hand:
doe gelijk het goed
en gelijk het recht is in uwe oogen ons te doen."
- 26 Zoo deed hij hun alzoo;
en hij verloste hen van de hand der kinderen Israëls,
dat zij hen niet dood sloegen.
- 27 Alzoo gaf hen Jozua over ten zelven dage
tot houthouwers
en waterputters der vergadering,
en dat tot het altaar des HEEREN,
tot dezen dag toe,
aan de plaats die Hij verkiezen zoude.

10

Overwinning op de vijf koningen der Amoriëten:

- 1 Het geschiedde nu,
toen Adoni-Zédek,
de koning van Jeruzalem,
gehoord had, dat Jozua Ai ingenomen
en haar verbannen had,
en Ai en haren koning alzóó gedaan had
gelijk als hij Jericho en haren koning gedaan had,
en dat de inwoners van Gibeon vrede met Israël gemaakt hadden
en in hun midden waren,
- 2 zoo vreesden zij zeer:
want Gibeon was eene groote stad,
als eene der koninklijke steden,
ja,
zij was grooter dan Ai,
en al hare mannen waren sterk.
- 3 Daarom zond Adoni-Zédek,
koning van Jeruzalem,
tot Hoham
den koning van Hebron,

en tot Piream
 den koning van Jarmuth,
 en tot Jafia
 den koning van Lachis,
 en tot Debir,
 den koning van Eglon,
 zeggende:

4 "Komt op tot mij
 en helpt mij,
 dat wij Gibeon slaan,
 omdat zij vrede gemaakt heeft met Jozua
 en met de kinderen Israëls."

5 Toen werden verzameld
 en kwamen op vijf koningen der Amorieten,
 de koning van Jeruzalem,
 de koning van Hebron,
 de koning van Jarmuth,
 de koning van Lachis,
 de koning van Eglon,
 zij en alle hunne legers;
 en zij belegerden Gibeon
 en krijgden tegen haar.

6 De mannen nu van Gibeon zonden tot Jozua
 in het leger te Gilgal,
 zeggende:
 "Trek uw handen niet af van uwe knechten,
 kom haastiglijk tot ons op,
 en verlos ons
 en help ons;
 want alle de koningen der Amorieten,
 die op het gebergte wonen,
 hebben zich tegen ons vergaderd."

7 Toen toog Jozua op van Gilgal,
 hij
 en al het krijgsvolk met hem,
 en alle strijdbare helden.

8 Want de HEERE had tot Jozua gezegd:
 "Vrees niet voor hen,
 want Ik heb hen in uwe hand gegeven:
 niemand van hen zal voor uw aangezicht bestaan."

9 Alzoo kwam Jozua snellijk tot hen:
 den ganschen nacht over was hij van Gilgal opgetrokken.

10 En de HEERE verschrikte hen voor het aangezicht Israëls;
 en hij sloeg hen met eenen grooten slag te Gibeon,
 en vervolgde hen op den weg,
 waar men naar Beth-Horon opgaat,
 en sloeg hen tot Azeka
 en tot Makkeda toe.

11 Het geschiedde nu,
 toen zij voor het aangezicht van Israël vluchtten,
 zijnde in den afgang van Beth-Horon,
 zoo wierp de HEERE groote steenen op hen van den hemel,
 tot Azeka toe,
 dat zij stierven:
 daar waren er meer die van de hagelsteenen stierven
 dan die de kinderen Israëls met het zwaard doodden.

12 Toen sprak Jozua tot den HEERE,
 ten dage als de HEERE de Amorieten voor het aangezicht der kinderen Israëls overgaf,

- en zeide voor de oogen der Israëlieten:
"Zon, sta stil te Gibeon,
en gij maan, in het dal Ajalons."
13 En de zon stond stil
en de maan bleef staan,
totdat zich het volk aan zijne vijanden gewroken had.
Is dit niet geschreven in het boek des oprechten?
De zon nu stond stil in het midden des hemels,
en haastte niet onder te gaan omtrent een volkomen dag.
14 En daar was geen dag aan dezen gelijk,
vóór hem
noch na hem,
dat de HEERE de stem eens mans *alzóó* verhoorde;
want de HEERE streed voor Israël.
15 Toen keerde Jozua weder
en gansch Israël met hem,
naar het leger te Gilgal.
16 Maar die vijf koningen waren gevloten,
en hadden zich verborgen in de spelonk bij Makkeda.
17 En Jozua werd geboodschapt,
door te zeggen:
"Die vijf koningen zijn gevonden verborgen in de spelonk bij Makkeda."
18 Zoo zeide Jozua:
"Wentelt groote steenen vóór den mond der spelonk,
en stelt mannen daarvoor om hen te bewaren;
19 maar staat gijlieden niet stil,
jaagt uwe vijanden achterna,
en slaat hen in den staart:
laat hen in hunne steden niet komen,
want de HEERE uw God heeft hen in uwe hand gegeven.
20 En het geschiedde toen Jozua en de kinderen Israëls geëindigd hadden
hen met eenen zeer grooten slag te slaan,
totdat zij vernield waren,
en dat de overgeblevenen,
die van hen overgebleven waren,
in de vaste steden gekomen waren,
21 zoo keerde al het volk tot Jozua in het leger bij Makkeda in vrede:
niemand had zijne tong tegen de kinderen Israëls geroerd.
22 Daarna zeide Jozua:
"Opent den mond der spelonk,
en brengt tot mij uit die vijf koningen uit die spelonk."
23 Zij nu deden alzoo
en brachten tot hem uit die vijf koningen uit de spelonk:
den koning van Jeruzalem,
den koning van Hebron,
den koning van Jarmuth,
den koning van Lachis,
den koning van Eglon.
24 En het geschiedde als zij de koningen uitgebracht hadden tot Jozua,
zoo riep Jozua alle de mannen Israëls,
en hij zeide tot de oversten des krijgsvolk,
die met hem getogen waren:
"Treedt toe,
zet uwe voeten op de halzen dezer koningen."
En zij traden toe
en zetten hunne voeten op hunne halzen.
25 Toen zeide Jozua tot hen:
"Vreest niet

- en ontzet u niet,
zijt sterk
en hebt goeden moed;
want alzóó zal de HEERE allen uwen vijanden doen tegen dewelke gijlieden strijdt."
26 En Jozua sloeg hen daarna
en doodde hen,
en hing hen aan vijf houten,
en zij hingen aan de houten tot den avond;
27 en het geschiedde ten tijde als de zon onderging,
zoo beval Jozua,
dat men hen van de houten afname,
en zij wierpen hen in de spelonk alwaar zij verborgen geweest waren,
en zij leiden groote steenen vóór den mond der spelonk,
die daar zijn tot op dezen zelfden dag.

Verschillende steden in het zuiden ingenomen:

- 28 Op denzelfden dag nam Jozua ook Makkeda in,
en sloeg haar met de scherpste des zwaards;
daartoe verbande hij haren koning,
henlieden
en alle ziel,
die daarin was:
hij liet geen overigen overblijven;
en hij deed den koning van Makkeda gelijk als hij den koning van Jericho gedaan had.
- 29 Toen toog Jozua dóór,
en gansch Israël met hem,
van Makkeda naar Libna,
en hij krijgde tegen Libna;
30 en de HEERE gaf dezelve óók in de hand Israëls,
met haren koning;
en hij sloeg ze met de scherpste des zwaards,
en alle ziel, die daarin was;
hij liet daarin geen overigen overblijven;
en hij deed haren koning gelijk hij den koning van Jericho gedaan had.
- 31 Toen toog Jozua voort,
en gansch Israël met hem,
van Libna naar Lachis,
en hij belegerde ze
en krijgde tegen haar;
32 en de HEERE gaf Lachis in de hand Israëls;
en hij nam haar in op den tweeden dag,
en hij sloeg haar met de scherpste des zwaards,
en alle ziel, die daarin was,
naar alles dat hij bij Libna gedaan had.
- 33 Toen trok Horam,
de koning van Gezer,
op om Lachis te helpen:
maar Jozua sloeg hem en zijn volk,
totdat hij hem geen overigen overliet.
- 34 En Jozua trok voort van Lachis naar Eglon,
en gansch Israël met hem,
en zij belegerden haar
en krijgden tegen haar;
35 en zij namen haar in ten zelfden dage

en sloegen haar met de scherpste des zwaards,
en alle ziel, die daarin was,
verbande hij op dien dag,
naar alles dat hij Lachis gedaan had.

- 36 Daarna toog Jozua op,
en gansch Israël met hem,
van Eglon naar Hebron,
en zij krijgden tegen haar;
- 37 en zij namen haar in,
en sloegen haar met de scherpste des zwaards,
zoo haren koning als alle hare steden,
en alle ziel,
die daarin was:
hij liet niemand in het leven overblijven,
naar alles dat hij Eglon gedaan had;
en hij verbande haar
en alle ziel, die daarin was.
- 38 Toen keerde Jozua,
en gansch Israël met hem,
naar Debir,
en hij krijgde tegen haar;
- 39 en hij nam haar in,
met haren koning,
en alle hare steden,
en zij sloegen haar met de scherpste des zwaards,
en verbanden alle ziel,
die daarin was:
hij liet geen overigen overblijven;
gelijk als hij Hebron gedaan had,
alzóó deed hij Debir en haren koning,
en gelijk hij Libna en haren koning gedaan had.
- 40 Alzoo sloeg Jozua het gansche land,
het gebergte,
en het Zuiden,
en de laagte,
en de afloopingen der wateren,
en alle hunne koningen:
hij liet geen overigen overblijven,
ja,
hij verbande alles wat adem had,
gelijk als de HEERE de God Israëls geboden had.
- 41 En Jozua sloeg hen van Kades-Barnéa en tot Gaza toe;
ook het gansche land Gosen,
en tot Gibeon toe.
- 42 En Jozua nam alle deze koningen
en hun land op eenmaal;
want de HEERE de God Israëls streed voor Israël.
- 43 Toen keerde Jozua weder,
en gansch Israël met hem,
naar het leger te Gilgal.

11

De overwinning in het Noorden op koning Jabin:

- 1 Het geschiedde daarna,
als Jabin, de koning van Hazar, dit hoorde,
zoo zond hij tot Jobab, den koning van Madon,
en tot den koning van Simron,
en tot den koning van Achsaf,
- 2 en tot de koningen, die tegen het Noorden op het gebergte,
en op het vlakke tegen het Zuiden van Kinneroth
en in de laagte,
en in Nafoth-Dor aan de zee waren:
- 3 tot de Kanaänieten tegen het Oosten
en tegen het Westen,
en de Amorieten,
en de Hethieten,
en de Ferezieten,
en de Jebusieten op het gebergte,
en de Hevieten onderaan Hermon
in het land Mizpa.
- 4 Deze nu togen uit,
en alle hunne heirlegers met hen;
veel volks, als het zand,
dat aan den oever der zee is in veelheid,
en zeer vele paarden en wagens.
- 5 Alle deze koningen werden vergaderd,
en kwamen
en legerden zich te zamen aan de wateren van Merom,
om tegen Israël te krijgen.
- 6 En de HEERE zeide tot Jozua:
"Vrees niet voor hunne aangezichten,
want morgen omtrent dezen tijd
zal Ik hen altogader verslagen geven voor het aangezicht Israëls;
hunne paarden zult gij verlammen
en hunne wagenen met vuur verbranden."
- 7 En Jozua,
en al het krijgsvolk met hem,
kwam snellijk over hen aan de wateren van Merom,
en overvielen hen;
- 8 en de HEERE gaf hen in de hand Israëls,
en zij sloegen hen,
en zij joegen hen na tot groot Sidon toe,
en tot Misrefoth-Maïm,
en tot het dal Mizpa tegen het Oosten;
en zij sloegen hen,
totdat zij geen overigen onder hen overlieten.
- 9 Jozua nu deed hen gelijk als hem de HEERE gezegd had:
hunne paarden verlamde hij
en hunne wagenen verbrandde hij met vuur.
- 10 En Jozua keerde weder ter zelfder tijd
en hij nam Hazor in,
en haren koning sloeg hij met het zwaard;
want Hazor was te voren het hoofd aller dezer koninkrijken.
- 11 En zij sloegen alle ziel, die daarin was, met de scherpte des zwaards,
die verbannende:
daar bleef niets over dat adem had;
en Hazor verbrandde hij met vuur.
- 12 En Jozua nam alle de steden dezer koningen in,

- en alle hare koningen,
en hij sloeg ze met de scherpte des zwaards,
hen verbannende,
gelijk als Mozes de knecht des HEEREN geboden had.
- 13 Alleenlijk verbrandden de Israëlieten geen steden,
die op hare heuvelen stonden,
behalve Hazor alleen,
dat verbrandde Jozua.
- 14 En al den roof dezer steden,
en het vee,
roofden de kinderen Israëls voor zich:
alleenlijk sloegen zij alle de menschen met de scherpte des zwaards,
totdat zij hen verdelgden,
zij lieten niets overblijven dat adem had.
- 15 Gelijk als de HEERE Mozes Zijnen knecht geboden had,
alzóó gebod Mozes aan Jozua,
en alzoo deed Jozua:
hij deed er niet een woord af van alles,
dat de HEERE Mozes geboden had.
- 16 Alzoo nam Jozua al dat land in,
het gebergte,
en al het zuiden,
en al het land Gosen,
en de laagte,
en het vlakke veld,
en het gebergte Israëls
en zijne laagte;
- 17 van den kalen berg,
die opwaarts naar Seír gaat,
tot Baäl-Gad toe in het dal van Libanon,
onderaan den berg Hermon:
alle hunne koningen nam hij ook
en sloeg hen
en doodde hen.
- 18 Vele dagen voerde Jozua krijg tegen alle deze koningen.
- 19 Daar was geene stad,
die vrede maakte met de kinderen Israëls,
behalve de Hevieten,
inwoners van Gibeon;
zij namen ze alle in door krijg.
- 20 Want het was van den HEERE hunne harten te verstokken,
dat zij Israël met oorlog tegemoet gingen,
opdat hij ze verbannen zoude,
dat hun geen genade geschiedde,
maar opdat hij ze verdelgen zoude,
gelijk als de HEERE Mozes geboden had.
- 21 Te dier tijd nu kwam Jozua
en roeide de Enakieten uit van het gebergte,
van Hebron,
van Debir,
van Anab,
en van het gansche gebergte van Juda,
en van het gansche gebergte Israëls;
Jozua verbande hen met hunne steden.
- 22 Er bleef niemand van de Enakieten over in het land der kinderen Israëls:
alleenlijk bleven zij over te Gaza,
te Gath
en te Asdod.

- 23 Alzoo nam Jozua al dat land in,
naar alles dat de HEERE tot Mozes gesproken had:
en Jozua gaf het Israël ten erve,
naar hunne afdeelingen,
naar hunne stammen.
En het land rustte van den krijg.

12

Opsomming der overwonnen koningen:

- 1 Dit nu zijn de koningen des lands,
die de kinderen Israëls geslagen hebben,
en wier land zij erfelijk bezaten,
aan gene zijde van den Jordaan,
tegen den opgang der zon;
van de beek Arnon af
tot den berg Hermon,
en het gansche vlakke veld tegen het Oosten:
- 2 Sihon, de koning der Amorieten,
die te Hesbon woonde,
die van Aroër af heerschte,
hetwelk aan den oever der beek Arnon is,
en *over* het midden der beek,
en de helft van Gilead,
en tot aan de beek Jabbok,
de landpale der kinderen Ammons;
- 3 en *over* het vlakke veld tot aan de zee Kinneroth tegen het Oosten,
en tot aan de zee des vlakken velds, de Zoutzee, tegen het Oosten,
op den weg naar Beth-Jesimoth:
en van het Zuiden beneden Asdoth-Pisga.
- 4 Daartoe de landpale van Og,
den koning van Basan,
die van het overblijfsel der reuzen was,
wonende te Astaroth en te Edréi,
- 5 en heerschte over den berg Hermon,
en over Salka,
en over geheel Basan,
tot aan de landpale der Gesurieten
en der Maächathieten;
- en de helft van Gilead,
de landpale Sihons,
des konings van Hesbon.
- 6 Mozes de knecht des HEEREN
en de kinderen Israëls sloegen hen,
en Mozes de knecht des HEEREN
gaf den Rubenieten en den Gadieten en den halven stam van Manasse
dat *land* tot eene erfelijke bezitting.
- 7 Dit nu zijn de koningen des lands,
die Jozua versloeg,
en de kinderen Israëls,
aan deze zijde van den Jordaan tegen het Westen,
van Baäl-Gad af in het dal van Libanon,
en tot aan den kalen berg, die naar Seir opgaat;
en Jozua gaf het den stammen Israëls tot eene erfelijke bezitting,

naar hunne afdeelingen.
8 Wat op het gebergte,
en in de laagte,
en in het vlakke veld,
en in de aflooppingen der wateren,
en in de woestijn,
en tegen het Zuiden was:
de Hethieten,
de Amorieten
en de Kanaänieten,
de Ferezieten,
de Hevieten
en de Jebusieten.
9 De koning van Jericho;
de koning van Ai,
terzijde van Beth-El;
10 de koning van Jeruzalem;
de koning van Hebron;
11 de koning van Jarmuth;
de koning van Lachis;
12 de koning van Eglon;
de koning van Gezer;
13 de koning van Debir;
de koning van Geder;
14 de koning van Horma;
de koning van Harad;
15 de koning van Libna;
de koning van Adullam;
16 de koning van Makkeda;
de koning van Beth-El;
17 de koning van Tappúah;
de koning van Hefer;
18 de koning van Afek;
de koning van Lassaron;
19 de koning van Madon;
de koning van Hazor;
20 de koning van Simron-Meron;
de koning van Achsaf;
21 de koning van Taänach;
de koning van Megiddo;
22 de koning van Kedes;
de koning van Jokneam aan den Karmel;
23 de koning van Dor, te Nafath-Dor;
de koningen der heidenen, te Gilgal;
24 de koning van Tirza.
Alle deze koningen zijn eenendertig.

13

De verdeling des lands:

1 Jozua nu was oud,
welbadaagd;
en de HEERE zeide tot hem:
"Gij zijt oud geworden,
welbadaagd,
en er is zeer veel land overgebleven om dat erfelijk te bezitten.
2 Dit is het land,
dat overgebleven is:

alle de grenzen der Filistijnen,
en het gansche Gesuri.
3 Van de Sihor,
die vóór aan Egypte is,
tot aan de landpale van Ekron tegen het Noorden,
dat den Kanaänieten toegerekend wordt;
vijf vorsten der Filistijnen,
de Gazathiet
en Asdodiet,
de Askeloniet,
de Gethiet,
en Ekroniet,
en de Avvieten;
4 van het Zuiden,
het gansche land der Kaänanieten,
en Meara, dat van de Sidoniërs is,
tot Afek toe,
tot aan de landpale der Amorieten;
5 daartoe het land der Giblieten,
en de gansche Libanon tegen den opgang der zon,
van Baäl-Gad onder aan den berg Hermon,
tot aan den ingang van Hamath;
6 allen die op het gebergte wonen,
van Libanon af
tot Misrefoth-Maïm toe,
alle de Sidoniërs;
Ik zal hen verdrijven van het aangezicht der kinderen Israëls;
alleenlijk maak, dat het Israël ten erfdeel valle,
gelijk als Ik u geboden heb.
7 En nu,
deel dit land tot een erfdeel
aan de negen stammen
en den halven stam van Manasse";
8 met denwelken de Rubenieten en Gadieten hunne erfenis ontvangen hebben,
dewelke Mozes hunlieden gaf aan gene zijde van den Jordaan tegen het Oosten,
gelijk als Mozes de knecht des HEEREN hun gegeven had;
9 van Aroër af,
dat aan den oever der beek Arnon is,
en de stad,
die in het midden der beek is,
en al het vlakke land van Medeba tot Dibon toe;
10 en alle de steden Sihons,
des konings der Amorieten,
die te Hesbon geregeerd heeft,
tot aan de landpale der kinderen Ammons;
11 en Gilead,
en de landpale der Gesurieten
en der Maächathieten,
en den ganschen berg Hermon,
en gansch Basan
tot Salka toe,
12 het gansche koninkrijk van Og in Basan,
die geregeerd heeft te Astaroth
en te Edréi,
deze is overig gebleven uit het overblijfsel der reuzen,
welke Mozes heeft verslagen
en heeft hen verdreven;
13 doch de kinderen Israëls verdreven de Gesurieten

- en Maächatiethen niet,
maar Gesur
en Maächath woonden in het midden van Israël,
tot op dezen dag.
- 14 Alleenlijk gaf hij den stam Levi geen erfenis:
de vuurofferen des HEEREN des Gods van Israël,
die zijn zijne erfenis,
gelijk Hij tot hem gesproken had.
- 15 Alzoo gaf Mozes aan den stam der kinderen Rubens,
naar hunne huisgezinnen,
16 dat hunne landpale was van Aroër af,
dat aan den oever der beek Arnon is,
en de stad,
die in het midden der beek is,
en al het vlakke land tot Medeba toe;
- 17 Hesbon en alle hare steden,
die in het vlakke land zijn.
Dibon,
en Bamoth-Baäl,
en Beth-Baäl-Meon,
- 18 en Jahza,
en Kedemoth,
en Mefaäth,
- 19 en Kirjathaïm,
en Sibma,
en Zereht-Hassahar
op den berg des dals,
- 20 en Beth-Peor,
en Asdoth Pisga,
en Beth-Jesimoth;
- 21 en alle steden des vlakken lands,
en het gansche koninkrijk Sihons,
des konings der Amorieten,
die te Hesbon regeerde,
denwelken Mozes geslagen heeft,
mitsgaders de vorsten van Midian,
Evi
en Rekum
en Zur
en Hur
en Reba,
geweldigen Sihons,
inwoners des lands.
- 22 Daartoe hebben de kinderen Israëls met het zwaard gedood Bileam,
den zoon Beors,
den voorzegger,
nevens degenen, die van hen verslagen zijn.
- 23 De landpale nu der kinderen Rubens
was de Jordaan en *deszelfs* landpale:
dat is het erfdeel der kinderen Rubens
naar hunne huisgezinnen,
de steden
en hare dorpen.
- 24 En aan den stam Gads,
aan de kinderen Gads naar hunne huisgezinnen,
gaf Mozes,

- 25 dat hunne landpale was
Jaëzer,
en alle de steden Gileads,
en het halve land der kinderen Ammons,
tot Aroër toe,
dat vóór aan Rabba is:
- 26 en van Hesbon af
tot Ramath-Mizpa
en Betonim;
en van Mahanaïm
tot aan de landpale van Debir;
- 27 en in het dal Beth-Haram,
en Beth-Nimra,
en Sukkoth,
en Zafon,
dat overig was van het koninkrijk Sihons,
des konings te Hesbon;
de Jordaan en *zijne* landpale;
tot aan het einde der zee Kinnéreth,
over den Jordaan,
tegen het Oosten.
- 28 Dit is het erfdeel der kinderen Gads naar hunne huisgezinnen,
de steden
en hare dorpen.
- 29 Voorts had Mozes den halven stam van Manasse *eene erfenis* gegeven,
die aan den halven stam der kinderen van Manasse bleef,
naar hunne huisgezinnen:
- 30 zoodat hunne landpale was van Mahanaïm af,
het gansche Basan,
het gansche koninkrijk van Og,
den koning van Basan,
en alle de vlekken van Jaïr,
die in Basan zijn,
zestig steden.
- 31 En het halve Gilead,
en Astaroth,
en Edréi,
steden des koninkrijks van Og in Basan,
waren van de kinderen Machirs,
des zoons van Manasse,
namelijk de helft der kinderen Machirs,
naar hunne huisgezinnen.
- 32 Dat is het wat Mozes ten erve uitgedeeld had
in de velden Moabs
op gene zijde van den Jordaan van Jericho,
tegen het Oosten.
- 33 Maar aan den stam van Levi
gaf Mozes geen erfdeel:
de HEERE, de God Israëls,
is Zelf hunlieder erfdeel,
gelijk als Hij tot hen gesproken heeft.

14

- 1 Dit is nu, hetgeen de kinderen Israëls geërfd hebben in het land Kanaän:

hetwelk de Priester Eleazar,
en Jozua, de zoon van Nun,
en de hoofden der vaderen van de stammen der kinderen Israëls,
hen hebben doen erven;
2 door het lot hunner erfenis,
gelijk als de HEERE,
door den dienst van Mozes,
geboden had aangaande de negen stammen
en den halven stam.
3 Want den twee stammen
en den halven stam
had Mozes een erfdeel gegeven
aan gene zijde van den Jordaan,
maar den Levieten had hij geen erfdeel onder hen gegeven.
4 Want de kinderen Jozefs waren twee stammen,
Manasse en Efraïm;
en den Levieten gaven zij geen deel in het land,
maar steden om te bewonen,
en derzelver voorsteden voor hun vee
en voor hunne bezitting.
5 Gelijk als de HEERE Mozes geboden had,
alzóó deden de kinderen Israëls,
en zij deelden het land.

Het erfdeel van Kaleb:

6 Toen naderden de kinderen van Juda tot Jozua te Gilgal,
en Kaleb, de zoon van Jefunne, de Keniziet,
zeide tot hem:
"Gij weet het woord,
dat de HEERE tot Mozes, den man Gods, gesproken heeft te Kades-Barnéa,
ter oorzake van mij
en ter oorzake van u.
7 Ik was veertig jaar oud,
toen Mozes, de knecht des HEEREN, mij uitgezonden heeft van Kades-Barnéa
om het land te verspieden,
en ik hem antwoord bracht gelijk als 't in mijn hart was.
8 Maar mijne broeders,
die met mij opgegaan waren,
deden het hart des volks smelten,
doch ik volhardde den HEERE mijnen God na te volgen.
9 Toen zwoer Mozes te dienzelfden dage,
zeggende:
'Indien het land,
waarop uw voet getreden heeft,
u en uwen kinderen ten erfdeel zal zijn in eeuwigheid,
dewijl gij volhardt hebt den HEERE mijnen God na te volgen!'
10 En nu,
zie,
de HEERE heeft mij in het leven behouden,
gelijk als Hij gesproken heeft:
het zijn nu vijfenveertig jaren,
sedert de HEERE dit woord tot Mozes gesproken heeft,
toen Israël in de woestijn wandelde,
en nu,
zie,
ik ben heden vijfentachtig jaar oud;
11 ik ben nog heden zoo sterk gelijk als ik was ten dage,
toen Mozes mij uitzond,

- gelijk mijne kracht toen was,
alzóó is nu mijne kracht tot den oorlog,
en om uit te gaan
en om in te gaan.
- 12 En nu geef mij dit gebergte,
waarvan de HEERE te dien dage gesproken heeft:
want gij hebt het te dienzelfden dage gehoord,
dat de Enakieten aldaar waren,
en dat er groote vaste steden waren;
of de HEERE met mij ware,
dat ik hen verdreef,
gelijk als de HEERE gesproken heeft."
- 13 Toen zegende hem Jozua,
en hij gaf Kaleb, den zoon van Jefunne, Hebron ten erfdeel.
- 14 Daarom werd Hebron aan Kaleb, den zoon van Jefunne,
den Keniziet, ten erfdeel tot op dezen dag,
omdat hij volhard had den HEERE, den God Israëls, na te volgen.
- 15 De naam nu van Hebron was eertijds Kirjath-Arba,
die een groot mensch geweest is onder de Enakieten.
En het land rustte van den krijg.

15

Het erfdeel van den stam Juda:

- 1 En het lot voor den stam der kinderen van Juda,
naar hunne huisgezinnen,
was aan de landpale Edoms;
de woestijn Zin zuidwaarts was het uiterste tegen het Zuiden;
2 zoodat hunne landpale tegen het Zuiden het uiterste van de Zoutzee was,
van de tong af,
die tegen het Zuiden ziet;
3 en zij gaat uit naar het Zuiden tot den opgang van Akrabbim,
en gaat dóór naar Zin,
en gaat óp van het Zuiden naar Kades-Barnéa,
en gaat door Hezron,
en gaat óp naar Addar,
en gaat om Karkaä,
4 en gaat dóór naar Azmon,
en komt uit aan de beek van Egypte;
en de uitgangen dezer landpale zullen naar de zee zijn.
Dit zal uwe landpale tegen het Zuiden zijn.
- 5 De landpale nu tegen het Oosten zal de Zoutzee zijn,
tot aan het uiterste van den Jordaan.
En de landpale aan de zijde tegen het Noorden zal zijn van de tong der zee,
van het uiterste van den Jordaan;
6 en deze landpale zal opgaan tot Beth-Hogla,
en zal doorgaan van het Noorden naar Beth-Araba;
en deze landpale zal opgaan tot den steen Bohans,
des zoons van Ruben.
- 7 Voorts zal deze landpale opgaan naar Debir,
van het dal Achor,
en zal noordwaarts zien naar Gilgal,
hetwelk tegen den opgang van Adummim is,
die aan het zuiden der beek is.
Daarna zal deze landpale doorgaan tot het water van En-Semes,
en hare uitgangen zullen wezen te En-Rogel.
- 8 En deze landpale zal opgaan door het dal des zoons Hinnoms,
aan de zijde van den Jebusiet van het Zuiden,

- dezelve is Jeruzalem;
en deze landpale zal opwaarts gaan tot de spits van den berg,
die vóóraan het dal van Hinnom is westwaarts,
hetwelk in het uiterste van het dal der Refaïten is tegen het Noorden.
- 9 Daarna zal deze landpale strekken van den hoogte des bergs
tot aan de waterfontein Neftóah,
en uitgaan tot de steden van het gebergte Efron.
Verder zal deze landpale strekken naar Baäla,
dat is Kirjath-Jearim.
- 10 Daarna zal deze landpale zich omkeeren van Baäla tegen het Westen,
naar het gebergte Seïr,
en zal doorgaan aan de zijde van den berg Jearim van het Noorden,
dat is Kesalon;
en zij zal afkomen naar Beth-Sémes,
en door Timna gaan.
- 11 Voorts zal deze landpale uitgaan aan de zijde van Ekron noordwaarts,
en deze landpale zal strekken naar Sichron aan en over den berg Baäla gaan,
en uitgaan te Jabneël;
en de uitgangen dezer landpale zullen zijn naar de zee.
- 12 De landpale nu tegen het Westen zal zijn tot de groote zee
en *derzelver* landpale.
Dat is de landpale der kinderen van Juda rondom henen
naar hunne huisgezinnen.
- 13 Doch Kaleb, den zoon van Jefunne,
had hij een deel gegeven in het midden der kinderen van Juda,
naar den mond des HEEREN tot Jozua;
de stad van Arba (vader van Enak),
dat is Hebron.
- 14 En Kaleb verdreef van daar de drie zonen Enaks,
Sesai
en Ahiman
en Talmai,
geboren van Enak.
- 15 En van daar toog hij opwaarts tot de inwoners van Debir,
(de naam van Debir nu was te voren Kirjath-Séfer);
- 16 en Kaleb zeide:
"Wie Kirjath-Séfer zal slaan
en nemen ze in,
dien zal ik ook mijne dochter Achsa tot eene vrouw geven."
- 17 Othniël nu, de zoon van Kenaz, Kalebs broeder, nam ze in;
en hij gaf hem Achsa zijne dochter tot eene vrouw.
- 18 En het geschiedde,
als zij *tot hem* kwam,
zoo porde zij hem aan om een veld van haren vader te begeeren;
en zij sprong van den ezal af;
toen sprak Kaleb tot haar:
"Wat is u?"
- 19 En zij zeide:
"Geef mij eenen zegen,
dewijl gij mij een dor land gegeven hebt;
geef mij ook waterwellingen."
Toen gaf hij haar hooge waterwellingen
en lage waterwellingen.
- 20 Dit is het erfdeel van den stam der kinderen van Juda,
naar hunne huisgezinnen.
- 21 De steden nu van het uiterste van den stam der kinderen van Juda

- tot de landpale van Edom tegen het Zuiden
zijn Kabzeël,
en Eder,
en Jagur,
22 en Kina,
en Dimona,
en Adada,
23 en Kedes,
en Hazor,
en Jithnan,
24 Zif,
en Telem,
en Bealoth,
25 en Hazor,
Hadatta,
en Kerioth-Hezron,
(dat is Hazor),
26 Amam,
en Sema,
en Molada,
27 en Hazar-Gadda,
en Hesmon,
en Beth-Pelet,
28 en Hazar-Sual,
en Beër-Séba,
en Bizjotheja,
29 Baäla,
en Ijim,
en Azem,
30 en Eltolad,
en Kesil,
en Horma,
31 en Ziklag,
en Madmanna,
en Sansanna,
32 en Lebaoth,
en Silhim,
en Ain,
en Rimmon:
alle deze steden zijn negenentwintig en hare dorpen.
33 In de laagte zijn Estaol,
en Zora,
en Asna,
34 en Zanóah,
en En-Gannim,
Tappúah,
en Enam,
35 Jarmuth,
en Adullam,
Saocho,
en Azeka,
36 en Saäraïm,
en Adithaïm,
en Gedera,
en Gederothaïm:
veertien steden en hare dorpen;
37 Zenan,
en Hadasa,

38 en Migdal-Gad,
en Dilan,
en Mizpa,
en Jokteël,
39 Lachis,
en Bozkath,
en Eglon,
40 en Kabbon,
en Lamas,
en Kithlis,
41 en Gederoth,
Beth-Dagon,
en Naäma,
en Makkeda:
zestien steden en hare dorpen;
42 Libna,
43 en Ether,
en Asan,
en Jiftah,
en Asna,
en Nezib,
44 en Kehila,
en Achzib,
en Maresa:
negen steden
en hare dorpen;
45 Ekron,
en hare onderhoorige plaatsen
en hare dorpen;
46 van Ekron
en naar de zee toe alle,
die aan de zijde van Asdod zijn,
en hare dorpen;
47 Asdod,
hare onderhoorige plaatsen
en hare dorpen;
Gaza,
hare onderhoorige plaatsen
en hare dorpen,
tot aan de rivier van Egypte;
en de groote zee
en *hare* landpale.

48 Op het gebergte nu:
Samir
en Jattir,
en Socho,
49 en Danna,
en Kirjath-Sanna, dat is Debir,
50 en Anab,
en Estemo,
en Anim,
51 en Gosen,
en Holon,
en Gilo:
elf steden en hare dorpen;
52 Arab,
en Duma,

- 53 en Esan,
en Janum,
en Beth-Tappúah,
en Afeka,
- 54 en Humta,
en Kirjath-Arba, dat is Hebron,
en Zior:
negen steden en hare dorpen;
- 55 Maon,
Karmel,
en Zif,
en Juta,
- 56 en Jizreël,
en Jokdeam,
en Zanóah,
- 57 Kaïn,
Gibeä,
en Timna:
tien steden en hare dorpen;
- 58 Halhul,
Beth-Zur,
en Gedor,
- 59 en Maraät,
en Beth-Anoth,
en Eltekon:
zes steden en hare dorpen;
- 60 Kirjath-Baäl, dat is Kirjath-Jearim,
en Rabba:
twee steden en hare dorpen.
- 61 In de woestijn:
Beth-Araba,
Middin,
en Sechacha,
- 62 en Nibsan,
en de Zoutstad
en Engédi:
zes steden en hare dorpen.
- 63 Maar de kinderen van Juda konden de Jebusieten,
inwoners van Jeruzalem,
niet verdrijven:
alzoo woonden de Jebusieten bij de kinderen van Juda te Jeruzalem
tot op dezen dag toe.

16

Het erfdeel van den stam Efraïm:

- 1 Daarna kwam het lot der kinderen Jozefs uit:
van den Jordaan bij Jericho,
aan het water van Jericho,
oostwaarts,
de woestijn opgaande van Jericho,
door het gebergte Beth-El;
- 2 en het komt van Beth-El uit naar Luz,
en het gaat dóór tot de landpale des Arkiets,
tot Ataroth toe,
- 3 en het gaat áf tegen het Westen naar de landpale van Jafleti,

- tot aan de landpale van het benedenste Beth-Horon,
en tot Gezer;
en hare uitgangen zijn aan de zee.
- 4 Alzoo hebben hun erfdeel bekomen de kinderen Jozefs,
Manasse
en Efraïm.
- 5 De landpale nu der kinderen Efraïms naar hunne huisgezinnen
is deze:
te weten, de landpale huns erfdeels
was oostwaarts Ataroth-Addar tot aan het bovenste Beth-Horon;
6 en deze landpale gaat uit tegen het Westen bij Michmethath,
van het Noorden,
en deze landpale keert zich òm tegen het Oosten
naar Taänath-Silo,
7 en gaat door hetzelfde van het Oosten naar Janóah,
en komt àf van Janóah naar Ataroth
en Naharath,
en stoot aan Jericho,
en gaat uit aan den Jordaan;
8 van Tappúah gaat deze landpale westwaarts
naar de beek Kana,
en hare uitgangen zijn aan de zee.
Dit is het erfdeel van den stam der kinderen Efraïms,
naar hunne huisgezinnen.
- 9 En de steden,
die afgezonderd waren voor de kinderen Efraïms,
waren in het midden van het erfdeel der kinderen van Manasse,
alle die steden en hare dorpen.
- 10 En zij verdreven de Kanaänieten niet,
die te Gezer woonden;
alzoo woonden die Kanaänieten in het midden der Efraïmieten
tot op dezen dag;
maar zij waren onder schatting dienende.

17

Het erfdeel van den stam van Manasse:

- 1 De stam van Manasse had ook een lot,
omdat hij Jozefs eerstgeborene was:
te weten Machir, de eerstgeborene van Manasse,
de vader Gileads,
omdat hij een krijgsman was,
zoo had hij Gilead
en Basan.
- 2 Ook hadden de overgebleven kinderen van Manasse *een lot*,
naar hunne huisgezinnen:
te weten de kinderen van Abiëzer,
en de kinderen van Helek,
en de kinderen van Asriël,
en de kinderen van Sechem,
en de kinderen van Hefer,
en de kinderen van Semida.
Dit zijn de mannelijke kinderen van Manasse,
den zoon Jozefs,
naar hunne huisgezinnen.
- 3 Zelafead nu,
de zoon van Hefer,

- den zoon van Gilead,
den zoon van Machir,
den zoon van Manasse,
had geen zonen maar dochters,
en dit zijn de namen zijner dochteren:
Mahla
en Noa,
Hogla,
Milka
en Tirza.
- 4 Deze dan traden toe voor het aangezicht van Eleazar,
den Priester,
en voor het aangezicht van Jozua,
den zoon van Nun,
en voor het aangezicht der oversten,
zeggende:
"De HEERE heeft Mozes geboden,
dat men ons een erfdeel geven zoude
in het midden onzer broederen."
Daarom gaf hij haar,
naar den mond des HEEREN,
een erfdeel in het midden der broederen haars vaders.
- 5 En aan Manasse vielen tien snoeren toe,
behalve het land Gilead
en Basan,
dat op gene zijde van den Jordaan is.
- 6 Want de dochteren van Manasse erfden een erfdeel in het midden zijner zonen;
en het land Gilead hadden de overgebleven kinderen van Manasse;
- 7 zoodat de landpale van Manasse was
van Aser af tot Michmethath,
dat vóór aan Sichem is;
en deze landpale gaat ter rechterhand tot aan de inwoners van En-Tappúah.
- 8 Manasse had wel het land van Tappúah,
maar Tappúah zelf,
aan de landpale van Manasse,
hadden de kinderen Efraïms.
- 9 Daarna komt de landpale af naar de beek Kana,
tegen het zuiden der beek.
Deze steden zijn van Efraïm in het midden der steden van Manasse;
en de landpale van Manasse is aan het noorden der beek,
en hare uitgangen zijn aan de zee.
- 10 Het was van Efraïm tegen het Zuiden,
en tegen het Noorden was het van Manasse,
en de zee was zijne landpale;
en aan het Noorden stieten zij aan Aser,
en aan het Oosten aan Issaschar.
- 11 Want Manasse had in Issaschar
en in Aser Beth-Sean en hare onderhoorige plaatsen,
en Jibleam en hare onderhoorige plaatsen,
en de inwoners te Dor en hare onderhoorige plaatsen,
en de inwoners te Endor en hare onderhoorige plaatsen,
en de inwoners te Taänach en hare onderhoorige plaatsen,
en de inwoners te Meggido en hare onderhoorige plaatsen:
drie landstreken.
- 12 En de kinderen van Manasse konden *de inwoners van* die steden niet verdrijven,
want de Kanaänieten wilden in hetzelfde land wonen;
- 13 en het geschiedde,
als de kinderen Israëls sterk werden,

- zoo maakten zij de Kanaänieten cijnsbaar,
maar zij verdreven hen niet ganschelijk.
- 14 Toen spraken de kinderen Jozefs tot Jozua,
zeggende:
"Waarom hebt gij mij ten erfdeel maar één lot
en één snoer gegeven,
daar ik toch een groot volk ben,
voor zoveel de HEERE mij dusver gezegend heeft?"
- 15 Jozua nu zeide tot henlieden:
"Dewijl gij een groot volk zijt,
zoo ga òp naar het woud,
en houw daar voor u af in het land der Ferezieten en der Refaïeten,
dewijl u het gebergte Efraïms te eng is."
- 16 Toen zeiden de kinderen Jozefs:
"Dat gebergte zoude ons niet genoegzaam zijn;
daar zijn ook ijzeren wagens bij alle Kanaänieten,
die in het land des dals wonen,
bij die te Beth-Sean en hare onderhoorige plaatsen,
en die in het dal Jizreël zijn."
- 17 Verder sprak Jozua tot het huis Jozefs,
tot Efraïm
en tot Manasse,
zeggende:
"Gij zijt een groot volk
en gij hebt groote kracht,
gij zult niet één lot hebben,
18 maar het gebergte zal het uwe zijn;
en dewijl het een woud is,
zoo houw het af,
zoo zullen zijne uitgangen uwe zijn;
want gij zult de Kanaänieten verdrijven,
al hebben zij ijzeren wagens,
al zijn zij sterk."

18

Verdere verdeling des lands:

- 1 En de gansche vergadering der kinderen Israëls verzamelde zich te Silo,
en zij richtten aldaar òp de tent der samenkomst,
nadat het land voor hen onderworpen was.
- 2 En daar bleven overig onder de kinderen Israëls,
den welken zij hun erfdeel niet uitgedeeld hadden,
zeven stammen.
- 3 En Jozua zeide tot de kinderen Israëls:
"Hoe lang houdt gij u zoo slap om voort te gaan om het land te beërven,
hetwelk de HEERE de God uwer vaderen u gegeven heeft?"
- 4 Geeft voor ulieden drie mannen van elken stam,
dat ik hen henezende,
en zij zich opmaken
en het land doorwandelen,
en beschrijven hetzelve naar hunne erven,
en *weder* tot mij komen.
- 5 Zij nu zullen het deelen in zeven deelen:
Juda zal blijven op zijne landpale van het Zuiden,
en het huis Jozefs zal blijven op zijne landpale van het Noorden.
- 6 En gijlieden zult het land beschrijven in zeven deelen,
en tot mij herwaarts brengen,
dat ik voor ulieden het lot hier werpe

- voor het aangezicht des HEEREN onzes Gods.
- 77 Want de Levieten hebben geen deel in het midden van ulieden,
maar het Priesterdom des HEEREN is hun erfdeel.
Gad nu
en Ruben
en de halve stam van Manasse hebben hun erfdeel genomen
op gene zijde van den Jordaan oostwaarts,
hetwelk hun Mozes, de knecht des HEEREN, gegeven heeft.
- 8 Toen maakten zich die mannen op
en gingen henen.
En Jozua gebood hun,
die henengingen om het land te beschrijven,
zeggende:
"Gaat
en doorwandelt het land,
en beschrijft het;
komt dan weder tot mij,
zoo zal ik ulieden hier het lot werpen
voor het aangezicht des HEEREN te Silo."
- 9 De mannen dan gingen henen
en doortogen het land,
en beschreven het,
naar de steden,
in zeven deelen,
in een boek,
en kwamen *weder* tot Jozua
in het leger te Silo.
- 10 Toen wierp Jozua het lot voor hen te Silo
voor het aangezicht des HEEREN,
en Jozua deelde aldaar den kinderen Israëls het land naar hunne afdeelingen.

Het erfdeel van den stam Benjamin:

- 11 En het lot van den stam der kinderen Benjamins kwam òp,
naar hunne huisgezinnen,
en de landpale van hun lot ging uit tusschen de kinderen van Juda
en tusschen de kinderen van Jozef.
- 12 En hunne landpale was naar den hoek noordwaarts van den Jordaan;
en deze landpale gaat opwaarts aan de zijde van Jericho van het Noorden,
en gaat òp door het gebergte westwaarts,
en hare uitgangen zijn aan de woestijn van Beth-Aven;
- 13 en van daar gaat de landpale dóór naar Luz,
aan de zijde van Luz (welke is Beth-El) zuidwaarts;
en deze landpale gaat àf naar Atroth-Addar,
aan den berg,
die aan de zuidzijde van het benedenste Beth-Horon is;
- 14 en die landpale strekt
en keert zich òm naar den westhoek
zuidwaarts van den berg,
die tegenover Beth-Horon zuidwaarts is;
en hare uitgangen zijn aan Kirjath-Baäl (welke is Kirjath-Jearim),
eene stad der kinderen van Juda.
Dit is de hoek ten westen.
- 15 De hoek nu ten zuiden is aan het uiterste van Kirjath-Jearim;
en deze landpale gaat uit ten westen,
en zij komt uit aan de fontein der wateren van Neftóah;
- 16 en deze landpale gaat àf tot aan het uiterste des bergs,

die tegen over het dal des zoons Hinnoms is,
die in het dal der Refaieten is tegen het Noorden;
en het gaat àf door het dal Hinnoms,
aan de zijde der Jebusieten zuidwaarts,
en gaat àf aan de fontein Rogels;
17 en strekt zich van het Noorden,
en gaat uit te En-Sémes;
van daar gaat zij uit naar Geliloth,
hetwelk is tegenover den opgang naar Addummim,
en zij gaat àf aan den steen Bohans,
des zoons van Ruben;
18 en gaat dóór terzijde tegenover Araba naar het Noorden,
en gaat àf te Araba;
19 voorts gaat deze landpale dóór aan de zijde van Beth-Hogla noordwaarts,
en de uitgangen dezer landpale zijn aan de tong der Zoutzee noordwaarts
aan het uiterste van den Jordaan zuidwaarts.
Dit is de zuiderlandpale.

20 De Jordaan nu bepaalt haar aan den hoek naar het Oosten.

Dit is het erfdeel der kinderen Benjamins,
in hunne landpalen rondom,
naar hunne huisgezinnen.
21 De steden nu van den stam der kinderen Benjamins
naar hunne huisgezinnen zijn Jericho,
en Beth-Hogla,
en Emek-Keziz,
22 en Beth-Araba,
en Zemaräim,
en Beth-El,
23 en Avvim,
en Para,
en Ofra,
24 en Kefar-Haämmonai,
en Ofni,
en Gibeá:
twaalf steden en hare dorpen;
25 Gibeon,
en Rama,
en Beëroth,
26 en Mizpa,
en Kefira,
en Moza,
27 en Rekem,
en Jirpeël,
en Tarala,
28 en Zela,
Elef,
en Jebusi, (dat is Jeruzalem),
Gibath,
Kirjath:
veertien steden
mitsgaders hare dorpen.
Dit is het erfdeel der kinderen Benjamins,
naar hunne huisgezinnen.

19

Het erfdeel der overige zes stammen:

- 1 Daarna ging het tweede lot uit
voor Simeon,
voor den stam der kinderen Simeons,
naar hunne huisgezinnen;
en hun erfdeel was in het midden des erfdeels der kinderen van Juda.
- 2 En zij hadden in hun erfdeel:
Beër-Séba,
en Seba,
en Molada,
- 3 en Hazar-Sual,
en Bala,
en Azem,
- 4 en Eltolad,
en Bethul,
en Horma,
- 5 en Ziklag,
en Beth-Hammarkaboth,
en Hasar-Sua,
- 6 en Beth-Lebaoth,
en Saruhen:
dertien steden en hare dorpen;
- 7 Ain,
Rimmon,
en Ether,
en Asan;
vier steden en hare dorpen;
- 8 en alle de dorpen,
die rondom deze steden waren,
tot Baälath-Beër, *dat is* Ramath,
tegen het Zuiden.
Dit is het erfdeel van den stam der kinderen Simeons,
naar hunne huisgezinnen.
- 9 Der kinderen Simeons erfdeel is onder het snoer der kinderen van Juda;
want het erfdeel der kinderen van Juda was te groot voor hen,
daarom erfden de kinderen Simeons in het midden huns erfdeels.
- 10 Daarna kwam het derde lot òp
voor de kinderen Zebulons,
naar hunne huisgezinnen:
en de landpale huns erfdeels was tot aan Sarid;
- 11 en hunne landpale gaat opwaarts naar het Westen en Marala,
en reikt tot Dabbéseth,
en reikt tot aan de beek,
die vóóraan Jokneam is;
- 12 en zij wendt zich van Sarid oostwaarts tegen den opgang der zon,
tot de landpale van Kisloth-Tabor,
en zij komt uit te Dobrath
en gaat opwaarts naar Jafia,
- 13 en van daar gaat zij oostwaarts dóór naar den opgang,
naar Gath-Héfer,
te Eth-Kazin
en zij komt uit te Rimmon-Methoar,
't welk is Nea;
- 14 en deze landpale keert zich om tegen het Noorden naar Hannathon,
en hare uitgangen zijn het dal van Jiftah-El,

- 15 en Kattaht,
en Nahalal,
en Simron,
en Jidala,
en Bethlehem:
twaalf steden en hare dorpen.
- 16 Dit is het erfdeel der kinderen Zebulons,
naar hunne huisgezinnen,
deze steden
en hare dorpen.
- 17 Het vierde lot ging uit voor Issaschar,
voor de kinderen Issaschars,
naar hunne huisgezinnen.
- 18 En hunne landpale was Jizreëla,
en Kesulloth,
en Sunem,
19 en Hafaraïm,
en Sion,
en Anacharith,
20 en Rabbith,
en Kisjon,
en Ebez,
21 en Remeth
en En-Gannim,
en En-Hadda,
en Beth-Pazzez;
22 en deze landpale reikt aan Tabor,
en Sahazima,
en Beth-Sémes,
en de uitgangen van hunne landpale zijn aan den Jordaan:
zestien steden
en hare dorpen.
- 23 Dit is het erfdeel van den stam der kinderen Issaschars,
naar hunne huisgezinnen,
de steden
en hare dorpen.
- 24 Toen ging het vijfde lot voor den stam der kinderen Asers uit,
naar hunne huisgezinnen.
- 25 En hunne landpale was Helkath,
en Hali,
en Beten,
en Achsaf,
26 en Allammélech,
en Amad,
en Misal;
en reikt aan Karmel westwaarts,
en aan Sihor-Libnath,
27 en wendt zich tegen den opgang der zon naar Beth-Dagon,
en reikt aan Zebulon,
en aan het dal Jiftah-El noordwaarts naar Beth-Emek
en Neïel,
en komt uit tot Kabul ter linkerhand,
28 en Ebron,
en Rehob,
en Hammon,
en Kana,

- 29 tot aan groot Sidon;
en deze landpale wendt zich naar Rama,
en tot aan de vaste stad Tyrus;
dan keert deze landpale naar Hosa,
en hare uitgangen zijn aan de zee van het landsnoer *streckende* naar Achzib;
- 30 en Umma,
en Afek,
en Rehob:
tweeëntwintig steden en hare dorpen.
- 31 Dit is het erfdeel van den stam der kinderen Asers,
naar hunne huisgezinnen,
deze steden en hare dorpen.
- 32 Het zesde lot ging uit voor de kinderen van Naftali:
voor de kinderen van Naftali,
naar hunne huisgezinnen.
- 33 En hunne landpale is van Helef,
van Elon tot Zaänannim,
en Adami-Nékeb,
en Jabneël,
tot Lakkum,
en hare uitgangen zijn aan den Jordaan;
- 34 en deze landpale wendt zich westwaarts naar Aznoth-Tabor,
en van daar gaat zij voort naar Hukkok,
en zij reikt aan Zebulon tegen het Zuiden,
en aan Aser reikt zij tegen het Westen,
en aan Juda aan den Jordaan tegen den opgang der zon.
- 35 De vaste steden nu zijn Ziddim,
Zer
en Hammath,
Rakkath
en Kinnéreth,
- 36 en Adama,
en Rama,
en Hazor,
- 37 en Kedes,
en Edréi,
en En-Hazor,
- 38 en Jiron,
en Migdal-El,
Horem,
en Beth-Anath,
en Beth-Sémes:
negentien steden en hare dorpen.
- 39 Dit is het erfdeel van den stam der kinderen van Naftali,
van hunne huisgezinnen,
de steden en hare dorpen.
- 40 Het zevende lot ging uit voor den stam der kinderen van Dan,
naar hunne huisgezinnen.
- 41 En de landpale huns erfdeels was Zora,
en Estaol,
en Ir-Sémes,
- 42 en Saälabbin,
en Ajalon,
en Jithla,
- 43 en Elon,
en Timnatha,

- 44 en Ekron,
en Elteké,
en Gibbethon,
en Baälath,
- 45 en Jehud,
en Bené-Berak,
en Gath-Rimmon,
- 46 en Mé-Jarkon,
en Rakkon,
met de landpale tegenover Jafo.
- 47 Doch de landpale der kinderen van Dan was hun te klein uitgekomen;
daarom togen de kinderen van Dan òp
en krijgden tegen Lesem,
en namen het in,
en sloegen het met de scherpte des zwaards,
en erfden het
en woonden daarin,
en zij noemden Lesem Dan,
naar den naam huns vaders Dan.
- 48 Dit is het erfdeel van den stam der kinderen van Dan,
naar hunne huisgezinnen,
deze steden en hare dorpen.
- 49 Toen zij nu geëindigd hadden het land erfelijk te deelen
naar zijne landpalen,
zoo gaven de kinderen Israëls aan Jozua,
den zoon van Nun,
een erfdeel in het midden van hen;
- 50 naar den mond des HEEREN gaven zij hem die stad,
welke hij begeerde,
Tinnath-Sérah op het gebergte Efraïm;
en hij bouwde die stad
en woonde in dezelve.
- 51 Dit zijn de erfdeelen,
welke Eleazar, de Priester,
en Jozua, de zoon van Nun,
en de hoofden van de vaderen der stammen
door het lot aan de kinderen Israëls erfelijk uitdeelden te Silo
voor het aangezicht des HEEREN,
aan de deur der tent der samenkomst.
Aldus maakten zij een einde van het uitdeelen des lands.

20

Voorschriften voor de vrijsteden:

- 1 Voorts sprak de HEERE tot Jozua,
zeggende:
- 2 "Spreek tot de kinderen Israëls
zeggende:
'Geef voor ulieden de vrijsteden,
waarvan Ik met ulieden gesproken heb
door den dienst van Mozes,
- 3 dat daarhenen vliede de doodslager,
die eene ziel door dwaling,
niet met wetenschap, verslaat;
opdat zij ulieden zijn tot een toevlucht voor den bloedwreker.
- 4 Als hij vlucht tot eene van die steden,
zoo zal hij staan aan de deur der stadspoort,

- en hij zal zijne woorden spreken voor de ooren der oudsten dier stad;
dan zullen zij hem tot zich in de stad nemen,
en hem plaats geven,
dat hij bij hen wone.
- 5 En als de bloedwreker hem najaagt,
zoo zullen zij den doodslager in zijne hand niet overgeven,
dewijl hij zijnen naaste niet met wetenschap verslagen heeft,
en hem gisteren *en* eergisteren niet heeft gehaat;
- 6 en hij zal in die stad wonen,
totdat hij sta voor het aangezicht der vergadering voor het gericht,
totdat de Hoogepriester sterft,
die in die dagen zijn zal:
dan zal de doodslager wederkeeren
en komen tot zijne stad
en tot zijn huis,
tot de stad van waar hij gevloeden is."
- 7 Toen heiligden zij Kedes in Galiléa op het gebergte van Naftali,
en Sichem op het gebergte van Efraïm,
en Kirjath-Arba, dat is Hebron, op het gebergte van Juda;
- 8 en aan gene zijde van den Jordaan
van Jericho oostwaarts
gaven zij Bezer in de woestijn,
in het platte land, van den stam van Ruben,
en Ramoth in Gilead van den stam van Gad,
en Golan in Basan van den stam Manasse.
- 9 Dit nu zijn de steden,
die bestemd waren voor alle de kinderen Israëls,
en voor den vreemdeling,
die in het midden van henlieden verkeert,
opdat derwaarts vluchte al wie eene ziel slaat door dwaling,
opdat hij niet sterve door de hand des bloedwrekers,
totdat hij voor het aangezicht der vergadering gestaan zal hebben.

21

De achtenveertig Levietensteden:

- 1 Toen naderden de hoofden der vaders der Levieten
tot Eleazar, den Priester,
en tot Jozua, den zoon van Nun,
en tot de hoofden der vaders van de stammen der kinderen Israëls,
- 2 en zij spraken tot hen te Silo in het land Kanaän,
zeggende:
"De HEERE heeft geboden door den dienst van Mozes,
dat men ons steden te bewonen geven zoude,
en hare voorsteden voor onze beesten."
- 3 Daarom gaven de kinderen Israëls den Levieten van hun erfdeel,
naar den mond des HEEREN,
deze steden
en de voorsteden derzelve.
- 4 Toen ging het lot uit voor de huisgezinnen der Kahathieten;
en voor de kinderen Aärons, des Priesters uit de Levieten,
waren van den stam Juda
en van den stam Simeon
en van den stam Benjamin,
door het lot,

- dertien steden;
- 5 en den overgebleven kinderen van Kahath vielen,
bij het lot,
van de huisgezinnen van den stam Efraïm
en van den stam Dan
en van den halven stam Manasse,
tien steden;
- 6 en den kinderen van Gerson,
van de huisgezinnen van den stam Issaschar
en van den stam Aser
en van den stam Naftali
en van den halven stam Manasse,
in Basan,
bij het lot,
dertien steden;
- 7 den kinderen van Merari,
naar hunne huisgezinnen,
van den stam Ruben
en van den stam Gad
en van den stam Zebulon
twaalf steden.
- 8 Alzoo gaven de kinderen Israëls den Levieten deze steden
en hare voorsteden bij het lot,
gelijk de HEERE geboden had
door den dienst van Mozes.
- 9 Voorts gaven zij van den stam der kinderen van Juda
en van den stam der kinderen van Simeon
deze steden,
die men bij name noemde,
- 10 dat zij waren van de kinderen van Aäron,
van de huisgezinnen der Kahathieten uit de kinderen van Levi;
want het eerste lot was het hunne.
- 11 Zoo gaven zij hun de stad van Arba,
den vader van Anok,
(dat is Hebron)
op den berg van Juda,
en hare voorsteden rondom haar;
- 12 maar het veld der stad en hare dorpen
gaven zij Kaleb,
den zoon van Jefunne,
tot zijne bezitting.
- 13 Alzoo gaven zij den kinderen des Priesters Aärons
de vrijstad des doodslagers, Hebron en hare voorsteden,
en Libna en hare voorsteden,
- 14 en Jattir en hare voorsteden,
en Estemóa en hare voorsteden,
- 15 en Holon en hare voorsteden,
en Debir en hare voorsteden,
- 16 en Ain en hare voorsteden,
en Jutta en hare voorsteden,
en Beth-Sémes en hare voorsteden:
negen steden van deze twee stammen.

- 17 En van den stam Benjamin,
Gibeon en hare voorsteden,
Gibea en hare voorsteden,
- 18 Anathoth en hare voorsteden,
en Almon en hare voorsteden:
vier steden.
- 19 Alle de steden der kinderen Aärons, der Priesters,
waren dertien steden en hare voorsteden.
- 20 De huisgezinnen nu der kinderen Kahaths,
de Levieten, die overgebleven waren van de kinderen Kahaths,
die hadden de steden huns lots van den stam Efraïms.
- 21 En zij gaven hun Sichem, eene vrijstad des doodslagers, en hare voorsteden,
op den berg Efraïm,
en Gezer en hare voorsteden,
- 22 en Kibzaïm en hare voorsteden,
en Beth-Horon en hare voorsteden:
vier steden;
- 23 en van den stam Dan,
Elteké en hare voorsteden,
Gibbethon en hare voorsteden,
- 24 Ajalon en hare voorsteden,
Gath-Rimmon en hare voorsteden:
vier steden;
- 25 en van den halven stam Manasse,
Taänach en hare voorsteden,
en Gath-Rimmon en hare voorsteden,
twee steden.
- 26 Alle de steden voor de huisgezinnen der overige kinderen Kahaths
zijn tien met hare voorsteden.
- 27 En de kinderen Gersons van de huisgezinnen der Levieten,
van den halven stam Manasse,
de vrijstad des doodslagers, Golan in Basan en hare voorsteden,
en Beëstera en hare voorsteden:
twee steden;
- 28 en van den stam Issaschar,
Kisjon en hare voorsteden,
en Dobrath en hare voorsteden,
- 29 Jarmuth en hare voorsteden,
En-Gannim en hare voorsteden:
vier steden;
- 30 en van den stam Aser,
Misal en hare voorsteden,
Abdon en hare voorsteden,
- 31 en Helkath en hare voorsteden,
en Rehob en hare voorsteden:
vier steden;
- 32 en van den stam Naftali,

- de vrijstad des doodslagers, Kedes in Galiléa en hare voorsteden,
en Hammoth-Dor en hare voorsteden,
en Kartan en hare voorsteden;
drie steden.
- 33 Alle de steden der Gersonieten,
naar hunne huisgezinnen,
zijn dertien steden en hare voorsteden.
- 34 Den huisgezinnen nu der kinderen van Merari,
der overige Levieten,
werd gegeven van den stam van Zebulon
Jokneam en hare voorsteden,
Karta en hare voorsteden,
- 35 Dimna en hare voorsteden,
Nahalal en hare voorsteden;
vier steden;
- 36 en van den stam Ruben,
Bezer en hare voorsteden,
en Jahza en hare voorsteden,
- 37 Kedemoth en hare voorsteden,
en Mefaäth en hare voorsteden:
vier steden;
- 38 van den stam Gad nu,
de vrijstad des doodslagers,
Ramothe in Gilead en hare voorsteden,
en Mahanaïm en hare voorsteden,
- 39 Hesbon en hare voorsteden,
Jaëzer en hare voorsteden:
alle die steden zijn vier.
- 40 Alle die steden waren van de kinderen van Merari,
naar hunne huisgezinnen,
die nog overig waren van de huisgezinnen der Levieten;
en hun lot was twaalf steden.
- 41 Alle de steden der Levieten,
in het midden van de erfenis der kinderen Israëls,
waren achtenveertig steden en hare voorsteden.
- 42 Deze steden waren elk met hare voorsteden rondom haar;
alzóó was het met alle die steden.
- 43 Alzoo gaf de HEERE aan Israël het gansche land,
dat Hij gezworen had hunnen vaderen te geven,
en zij beërfdén het
en woonden daarin.
- 44 En de HEERE gaf hun rust van rondom,
naar alles dat Hij hunnen vaderen gezworen had;
en daar bestond niemand van alle hunne vijanden voor hun aangezicht;
alle hunne vijanden gaf de HEERE in hunne hand.
- 45 Daar viel niet een woord,
van alle de goede woorden, die de HEERE gesproken had tot den huize Israëls:
het kwam altemaal.

22

De stammen over den Jordaan richten een altaar op. Israëls verzet daartegen:

- 1 Toen riep Jozua de Rubenieten
en de Gadieten
en den halven stam van Manasse,
- 2 en hij zeide tot hen:
"Gijlieden hebt onderhouden alles wat u Mozes,
de knecht des HEEREN, geboden heeft,
en gij zijt mijner stem gehoorzaam geweest in alles,
dat Ik u geboden heb:
- 3 gij hebt uwe broederen niet verlaten nu langen tijd,
tot op dezen dag toe,
maar gij hebt waargenomen de onderhouding der geboden des HEEREN uws Gods.
- 4 En nu,
de HEERE uw God heeft uwen broederen rust gegeven,
gelijk Hij hun toegezegd had:
keert dan nu wederom,
en gaat gij naar uwe tenten,
naar het land uwer bezitting,
hetwelk u Mozes,
de knecht des HEEREN, gegeven heeft
op gene zijde van den Jordaan.
- 5 Alleenlijk neemt naarstiglijk waar te doen het gebod en de wet, die u Mozes,
de knecht des HEEREN, geboden heeft,
dat gij den HEERE uwen God liefhebt,
en dat gij wandelt in alle Zijne wegen,
en Zijne geboden houdt,
en Hem aanhangt,
en dat gij Hem dient met uw gansche hart
en met uwe gansche ziel."
- 6 Alzoo zegende hen Jozua,
en hij liet hen gaan;
en zij gingen naar hunne tenten.
- 7 Want aan de helft van den stam Manasse had Mozes *een erfdeel* gegeven in Basan,
maar aan de *andere* helft van denzelven gaf Jozua *een erfdeel* bij hunne broederen
aan deze zijde van den Jordaan westwaarts.
Voorts ook,
als Jozua hen liet trekken naar hunne tenten,
zoo zegende hij hen,
- 8 en hij sprak tot hen,
zeggende:
"Keert weder tot uwe tenten met veel rijkdom
en met zeer veel vee,
met zilver
en met goud,
en met koper
en met ijzer,
en met zeer veel kleederen:
deelt den roof uwer vijanden met uwe broederen."
- 9 Alzoo keerden de kinderen Rubens
en de kinderen Gads
en de halve stam Manasse wederom,
en togen van de kinderen Israëls,
van Silo in het land Kanaän,
om te gaan naar het land van Gilead,
naar het land hunner bezitting,
in hetwelk zij bezitters gemaakt waren naar den mond des HEEREN

- door den dienst van Mozes.
- 10 Toen zij kwamen aan de grenzen van den Jordaan,
die in het land Kanaän zijn,
zoo bouwden de kinderen Rubens
en de kinderen Gads
en de halven stam Manasse aldaar een altaar aan den Jordaan,
een altaar groot in 't aanzien.
- 11 En de kinderen Israëls hoorden zeggen:
"Zie,
de kinderen Rubens
en de kinderen Gads
en de halve stam Manasse hebben een altaar gebouwd tegenover het land Kanaän,
aan de grenzen van den Jordaan,
aan de zijde der kinderen Israëls."
- 12 Als de kinderen Israëls *dit* hoorden,
zoo verzamelde zich de gansche vergadering der kinderen Israëls te Silo,
dat zij tegen hen optogen met een heir.
- 13 En de kinderen Israëls zonden aan de kinderen Rubens
en aan de kinderen Gads
en aan den halven stam Manasse,
in het land Gilead,
Pinehas,
den zoon Eleazars des Priesters,
en tien vorsten met hem,
van ieder vaderlijk huis eenen vorst,
uit alle de stammen Israëls,
en zij waren ieder een hoofd des huizes hunner vaderen over de duizenden Israëls.
- 15 Toen zij tot de kinderen Rubens
en tot de kinderen Gads
en tot den halven stam Manasse kwamen
in het land Gilead,
zoo spraken zij met hen,
zeggende:
- 16 "Aldus spreekt de gansche gemeente des HEEREN:
'Wat overtreding is dit,
waarmede gijlieden overtreden hebt tegen den God Israëls,
u heden afkeerende van achter den HEERE,
doordat gij een altaar voor u gebouwd hebt,
om heden tegen den HEERE wederspanning te zijn?
- 17 Is ons de ongerechtigheid Peors te weinig,
van dewelke wij niet gereinigd zijn tot op dezen dag,
hoewel de plage in de vergadering des HEEREN geweest is?
- 18 Dewijl gij u heden van achter den HEERE afkeert,
het zal dan geschieden,
als gij heden wederspanning zijt tegen den HEERE,
zoo zal Hij Zich morgen grootelijks vertoornen tegen de gansche gemeente Israëls.
- 19 Maar toch,
indien het land uwer bezitting onrein is,
komt over in het land der bezitting des HEEREN,
waar de tabernakel des HEEREN woont,
en neemt bezitting in het midden van ons;
maar zijt niet wederspanning tegen den HEERE,
en zijt ook niet wederspanning tegen ons,
een altaar voor u bouwende behalve het altaar des HEEREN onzes Gods.
- 20 Heeft niet Achan,
de zoon van Zerach,
overtreding begaan met het verbannene,
en kwam er niet eene verbolgenheid over de gansche vergadering Israëls?

- en die man stierf niet alléén in zijne ongerechtigheid."
- 21 Toen antwoordden de kinderen Rubens
en de kinderen Gads
en de halve stam Manasse,
en zij spraken met de hoofden der duizenden Israëls:
- 22 "De God der goden, de HEERE,
de God der goden, de HEERE,
Die weet het,
Israël zelf zal het óók weten.
Is het door wederspanningheid
of is het door overtreding tegen den HEERE,
zoo behoudt ons heden niet.
- 23 Dat wij ons een altaar zouden gebouwd hebben
om ons van achter den HEERE af te keeren,
of om brandoffer en spijsoffer daarop te offeren,
of om dankoffer daarop te doen,
zoo eische het de HEERE.
- 24 En zoo wij dit niet uit zorg vanwege *deze* zaak gedaan hebben,
zeggende:
'Morgen mochten uwe kinderen tot onze kinderen spreken,
zeggende:
"Wat hebt gij met den HEERE den God Israëls te doen?"
- 25 De HEERE heeft immers den Jordaan ter landpale gesteld tusschen ons
en tusschen ulieden,
gij kinderen Rubens
en gij kinderen Gads;
gij hebt geen deel aan den HEERE."
Zoo mochten uwe kinderen onze kinderen doen ophouden,
dat zij den HEERE niet vreesden.
- 26 Daarom zeiden wij:
'Laat ons toch voor ons maken,
bouwende een altaar,
niet ten brandoffer
noch ten offer,
- 27 maar dat het een getuige zij tusschen ons
en tusschen ulieden,
en tusschen onze geslachten na ons,
opdat wij den dienst des HEEREN voor Zijn aangezicht dienen mochten
met onze brandofferen
en met onze slachtofferen
en met onze dankofferen,
en dat uwe kinderen tot onze kinderen morgen niet zeggen:
"Gijlieden hebt geen deel aan den HEERE."
- 28 Daarom zeiden wij:
'Wanneer het geschiedt,
dat zij morgen *alzóó* tot ons
en tot onze geslachten zeggen zullen,
zoo zullen wij zeggen:
"Ziet de gedaante des altaars des HEEREN,
hetwelk onze vaderen gemaakt hebben,
niet ter brandoffer
noch ten offer,
maar het is een getuige tusschen ons
en tusschen ulieden."
- 29 Het zij verre van ons, van ons,
dat wij zouden wederspanning zijn tegen den HEERE,
of dat wij te dezen dage ons van achter den HEERE afkeeren zouden,
bouwende een altaar ten brandoffer,

- ten spijsoffer
of ten slachtoffer,
behalve het altaar des HEEREN onzes Gods,
dat vóór Zijnen tabernakel is."
- 30 Toen de Priester Pinehas,
en de oversten der vergadering,
en de hoofden der duizenden Israëls,
die bij hem waren,
de woorden hoorden,
die de kinderen Rubens
en de kinderen Gads
en de kinderen van Manasse gesproken hadden,
zoo was het goed in hunne oogen,
- 31 en Pinehas,
de zoon des Priesters Eleazars,
zeide tot de kinderen Rubens
en tot de kinderen Gads
en tot de kinderen van Manasse:
"Heden weten wij,
dat de HEERE in het midden van ons is;
dewijl gij deze overtreding tegen den HEERE niet begaan hebt;
toen hebt gijlieden de kinderen Israëls verlost uit de hand des HEEREN."
- 32 En Pinehas,
de zoon des Priesters Eleazars,
keerde wederom met de oversten van de kinderen Rubens
en van de kinderen Gads
uit het land Gilead
naar het land Kanaän,
tot de kinderen Israëls,
en zij brachten hun antwoord weder.
- 33 Het antwoord nu was goed in de oogen der kinderen Israëls,
en de kinderen Israëls loofden God,
en zeiden niet *meer* van tegen hen op te trekken met een heir om het land te verderven,
daar de kinderen Rubens
en de kinderen Gads in woonden.
- 34 En de kinderen Rubens
en de kinderen Gads noemden het altaar:
"Dat het een getuige zij tusschen ons,
dat de HEERE God is."

23

Jozua's laatste toespraak tot het volk:

- 1 En het geschiedde na vele dagen,
nadat de HEERE Israël rust gegeven had van alle zijne vijanden rondom henen,
en Jozua oud geworden
en welbadaagd was,
- 2 zoo riep Jozua gansch Israël,
hunne oudsten
en hunne hoofden
en hunne rechters
en hunne ambtlieden,
en hij zeide tot hen:
"Ik ben oud geworden
en welbadaagd:
- 3 en gijlieden hebt gezien alles wat de HEERE uw God gedaan heeft
aan alle deze volkeren voor uw aangezicht;
want de HEERE uw God Zelf is het,

- Die voor u gestreden heeft.
- 4 Ziet,
ik heb u deze overige volken door het lot doen toevallen ten erfdeel voor uwe stammen,
van den Jordaaf af,
met alle de volken,
die ik uitgeroeid heb,
en tot de groote zee tegen den ondergang der zon.
- 5 En de HEERE uw God Zelf zal hen uitstooten voor ulieder aangezicht,
en Hij zal hen van voor ulieder aangezicht verdrijven;
en gij zult hun land erfelijk bezitten,
gelijk als de HEERE uw God tot u gesproken heeft.
- 6 Zoo weest zeer sterk,
om te bewaren
en om te doen alles,
dat geschreven is in het wetboek van Mozes,
opdat gij daarvan niet afwijkt ter rechter-
noch ter linker-hand:
- 7 dat gij niet ingaat tot deze volkeren,
deze die overgebleven zijn bij ulieden;
gedenkt ook niet aan den naam hunner goden,
en doet er niet bij zweren,
en dient ze niet,
en buigt u voor die niet;
- 8 maar den HEERE uwen God zult gij aanhangen,
gelijk als gij tot op dezen dag gedaan hebt.
- 9 Want de HEERE heeft van uw aangezicht verdreven groote en machtige volkeren:
en u aangaande,
niemand heeft voor uw aangezicht bestaan tot op dezen dag toe.
- 10 Een éénig man onder u zal er duizend jagen;
want het is de HEERE uw God zelf,
Die voor u strijd,
gelijk als Hij tot u gesproken heeft.
- 11 Daarom bewaart uwe ziele naarstiglijk,
dat gij den HEERE uwen God liefhebt.
- 12 Want zoo gij u eenigszins afkeert
en het overige van deze volkeren aanhangt,
van deze die bij u overgebleven zijn,
en u met hen verzwagert,
en gij tot hen zult ingaan,
en zij tot u:
- 13 weet voorzeker,
dat de HEERE uw God niet voortvaren zal deze volken van voor uw aangezicht te verdrijven,
maar zij zullen ulieden zijn tot een strik
en tot een net,
en tot een geesel aan uwe zijden,
en tot doornen in uwe oogen,
totdat gij omkomt van dit goede land,
hetwelk u de HEERE uw God gegeven heeft.
- 14 En zie,
ik ga heden in den weg der gansche aarde;
en gij weet in uw gansche hart
en in uw gansche ziel,
dat er niet een éénig woord gevallen is van alle die goede woorden,
welke de HEERE uw God over u gesproken heeft;
zij zijn u alle overkomen,
daar is van dezelve niet een éénig woord gevallen.
- 15 En het zal geschieden gelijk als alle die goede dingen over u gekomen zijn,
die de HEERE uw God tot u gesproken heeft,

- alzóó zal de HEERE over u komen laten alle die kwade dingen,
totdat Hij u verdelge van dit goede land,
hetwelk u de HEERE uw God gegeven heeft.
- 16 Wanneer gij het verbond des HEEREN uws Gods overtreedt,
dat Hij u geboden heeft,
en gij henengaat
en dient andere goden,
en u voor dezelve nederbuigt,
zoo zal de toorn des HEEREN over u ontsteken,
en gij zult haastiglijk omkomen van het goede land,
hetwelk Hij u gegeven heeft."

24

Vernieuwing des verbonds te Sichem:

- 1 Daarna verzamelde Jozua alle de stammen Israëls te Sichem,
en hij riep de oudsten van Israël
en deszelfs hoofden
en deszelfs rechters
en deszelfs ambtlieden;
en zij stelden zich voor het aangezicht Gods.
- 2 Toen zeide Jozua tot het gansche volk:
"Alzóó zegt de HEERE de God Israëls:
'Over gene zijde der rivier hebben uwe vaders van ouds gewoond,
namelijk Terach,
de vader Abrahams
en de vader Nahors,
en zij hebben andere goden gediend.
- 3 Toen nam Ik uwen vader Abraham van gene zijde der rivier,
en deed hem wandelen door het gansche land Kanaän;
Ik vermeerderde ook zijn zaad
en gaf hem Isaäk.
- 4 En Isaäk gaf Ik Jakob en Esau;
en Ik gaf Esau het gebergte Seir om dat erfelijk te bezitten,
maar Jakob en zijne kinderen togen af naar Egypte.
- 5 Toen zond Ik Mozes en Aäron,
en Ik plaagde Egypte,
gelijk als Ik in deszelfs midden gedaan heb,
en daarna leidde Ik u daaruit.
- 6 Als Ik uwe vaders uit Egypte gevoerd had,
zoo kwaamt gij aan de zee,
en de Egyptenaars jaagden uwe vaderen na
met wagens en met ruiters tot de Schelfzee.
- 7 Zij nu riepen tot den HEERE,
en Hij stelde eene duisternis tusschen u
en tusschen de Egyptenaars,
en Hij bracht de zee over hen
en bedekte hen;
en uwe oogen hebben gezien wat Ik in Egypte gedaan heb.
Daarna hebt gij vele dagen in de woestijn gewoond.
- 8 Toen bracht Ik u in het land der Amoriëten,
die over gene zijde van den Jordaan woonden:
die stredden tegen u,
maar Ik gaf hen in uwe hand,
en gij bezat hun land erfelijk,
en Ik verdelgde hen voor ulieder aangezicht.
- 9 Ook maakte zich Balak op,
de zoon Zippors,

- de koning der Moabieten,
en hij streed tegen Israël;
en hij zond henen
en deed Bileam,
den zoon Beors, roepen,
opdat hij u vervloeken zoude.
- 10 Maar Ik wilde Bileam niet hooren:
dies zegende hij u gestadiglijk
en Ik verlost u uit zijne hand.
- 11 Toen gij over den Jordaän getrokken waart
en te Jericho kwaamt,
zoo krijgden de burgers van Jericho tegen u,
de Amorieten
en de Ferezieten
en de Kanaänieten
en de Hethieten
en de Girgasieten,
de Hevieten
en de Jebusieten;
doch Ik gaf hen in ulieder hand.
- 12 En Ik zond horzelen voor u henen;
die dreven hen weg van ulieder aangezicht,
gelijk de beide koningen der Amorieten;
niet door uw zwaard
noch door uwen boog.
- 13 Dus heb Ik u een land gegeven
waaraan gij niet gearbeid hebt,
en steden,
die gij niet gebouwd hebt,
en gij woont in dezelve;
gij eet van de wijngaarden en olijfboomen,
die gij niet geplant hebt':
- 14 en nu, vreest den HEERE,
en dient Hem in oprechtheid
en in waarheid,
en doet weg de goden,
die uwe vaders gediend hebben aan gene zijde der rivier en in Egypte,
en dient den HEERE.
- 15 Doch zoo het kwaad is in uwe oogen den HEERE te dienen,
kiest u heden wien gij dienen zult:
hetzij de goden, welke uwe vaders, die aan de andere zijde der rivier waren, gediend hebben,
of de goden der Amorieten, in welker land gij woont;
maar aangaande mij en mijn huis,
wij zullen den HEERE dienen."
- 16 Toen antwoordde het volk en zeide:
"Het zij verre van ons,
dat wij den HEERE verlaten zouden om andere goden te dienen,
- 17 want de HEERE is onze God;
Hij is het,
Die ons en onze vaderen uit het land van Egypte, uit het diensthuis, heeft opgebracht,
en Die deze groote teekenen voor onze oogen gedaan heeft,
en ons bewaard heeft op al den weg, door welchen wij getogen zijn,
en onder alle volken, door welcher midden wij getrokken zijn;
- 18 en de HEERE heeft voor ons aangezicht uitgestooten alle die volken,
zelfs den Amoriet, inwoner des lands.
Wij zullen óók den HEERE dienen,
want Hij is onze God."
- 19 Toen zeide Jozua tot het volk:

"Gij zult den HEERE niet kunnen dienen,
want Hij is een heilig God,
Hij is een ijverig God,
Hij zal uwe overtreding en uwe zonden niet vergeven;
20 indien gij den HEERE verlaten
en vreemde goden dienen zult,
zoo zal Hij Zich omkeeren
en Hij zal u kwaad doen,
en Hij zal u verdoen nadat Hij u goed gedaan zal hebben."
21 Toen zeide het volk tot Jozua:
"Neen,
maar wij zullen den HEERE dienen."
22 Jozua nu zeide tot het volk:
"Gij zijt getuigen over uzelfven,
dat gij u den HEERE verkoren hebt om Hem te dienen."
En zij zeiden:
"Wij zijn getuigen."
23 "En nu,
doet de vreemde goden weg,
die in het midden van u zijn,
en neigt uwe harten tot den HEERE den God Israëls."
24 En het volk zeide tot Jozua:
"Wij zullen den HEERE onzen God dienen,
en wij zullen Zijner Stem gehoorzamen."
25 Alzoo maakte Jozua op dien dag een verbond met het volk,
en hij stelde het hun tot een inzetting en recht te Sichem.
26 En Jozua schreef deze woorden in het wetboek Gods;
en hij nam eenen grooten steen,
en hij richtte dien daar op onder den eik,
die bij het heiligdom des HEEREN was.
27 En Jozua zeide tot het gansche volk:
"Zie,
deze steen zal ons tot een getuigenis zijn,
want hij heeft gehoord alle de redenen des HEEREN,
die Hij tot ons gesproken heeft;
ja,
hij zal tot een getuigenis tegen ulieden zijn,
opdat gij uwen God niet liegt."
28 Toen zond Jozua het volk weg,
een ieder naar zijn erfdeel.

Dood van Jozua:

29 En het geschiedde na deze dingen,
dat Jozua, de zoon van Nun, de knecht des HEEREN, stierf,
oud zijnde honderd en tien jaren.
30 En zij begroeven hem in de landpale zijns erfdeels,
te Timnath-Sérah,
hetwelk is op eenen berg Efraïms
aan het noorden van den berg Gaäs.
31 Israël nu diende den HEERE alle de dagen van Jozua,
en alle de dagen van de oudsten, die lang na Jozua leefden,
en die al het werk des HEEREN wisten,
hetwelk Hij aan Israël gedaan had.

Begrafenis van Jozefs gebeente;

32 Zij begroeven ook de beenderen Jozefs,
die de kinderen Israëls uit Egypte opgebracht hadden,
te Sichem,

in dat stuk velds,
hetwelk Jakob gekocht had van de kinderen Hemors,
des vaders van Sichem,
voor honderd stukken gelds;
want zij waren den kinderen Jozefs ter erfenis geworden.
33 Ook stierf Eleazar,
de zoon Aärons;
en zij begroeven hem op den heuvel van Pinehas, zijnen zoon,
die hem gegeven was geweest op het gebergte Efraïms.

Aantekeningen:

Jozua is de naam ook van Christus; immers, in het Grieks wordt de naam "Jozua" weergegeven als "Jezus". Het Christendom leert dat Hij de Zijnen ook in het Beloofde Land zal brengen.

- 1:6 "Linker-hand" SV35, zonder verbindings-streepje.
- 2:4 *In de SV35 stond er een komma na "mannen".*
- 7 *Een hard verhaal.*
- 10:11 "doodden"; SV35: "dooden".
- 11:1 *De komma die achter "daarna" staat, stond in de SV35 achter "als".*
- 11:20 *Over vrije wil.*
- 13:12 *In de SV35 stond er geen punt-komma na "verdreven".*
- 15:63 *Bij de datering van het boek op traditionele, conservatieve wijze is deze tekst van belang, mijns inziens.*
- 18:28 *Jeruzalem in Benjamin.*
- 21:39 "Jaëzer", naar Jongbloed-Zetka [en de BHS]; SV35: "Jeëzar", denkelijk een zetfout.
- 23:6 "linker-hand" SV35, zonder verbindings-streepje.

Toepassing:

Jozua is de naam ook van Christus, die de Zijnen ook in het Beloofde Land zal brengen. Dat Hij genade voor allen betonen mag, en dat het niet zoals het boek Jozua mag zijn.